Nr. 39. Wtorek, 18 Lutego 1896. Rok 86.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13 lutego b. r. najmiłościwiej przyjąć prośbę tajnego radcy, Franciszka hr. Hohenstein-Thuna o uwolnienie go z posady Namiestnika w królestwie Czech, wyrażając mu przy tem najłaskawsze uznanie za jego wybitną służbę spełnianą z patryotycznem poświęceniem a w szczególności za pieczę okazywaną bezustannie przy dokładaniu wszelkich osobistych starań dla kulturnych i ekonomicznych interesów kraju.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13 lutego b. r. zamianować najmiłościwiej prezydenta krajowego w Księstwie Górnego i Dolnego Szląska, Karola hrabiego Coudenhove, Namiestnikiem w Królestwie Czech.

P. Minister sprawiedliwości zamianował prowadzącego księgi gruntowe, Józefa Wojtowicza w Przemyślu, naczelnikiem urzędów pomocniczych przy sądzie obwodowym w Brzeżanach.

L. 10.916.

Ogłoszenie.

Według reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1896 r. l. 2050 silnie jest rozszerzony pomór między świniami w komitatach węgierskich: Bekés, Kolocs, Szilágy, Tolna i Torontál jakoteż w obszarach wolnych królewskich miast: Baja, Pancsova i Versetz.

W skutek tego zakazuje się przywozu świń z wyżej wymienionych komitatów i miast do Galicyi.

Przekroczenia tego zakazu będą karane według ustawy z 24 maja 1882 (Dz. u. p. nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości,

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 12.730.

Ogłoszenie.

Rząd krajowy na Szląsku rozporządzeniem swem z dnia 6 lutego 1896, l. 2065 podając do powszechnej wiadomości zarządzenia wydane przez c. k. Namiestnictwo morawskie rozporządzeniem z dnia 22 stycznia 1896, l. 1329 (tutejsze obwieszczenie z 8 lutego 1896, l. 9494) co do przywozu przeżuwaczy z Galicyi do Morawii oznajmiło, że c. k. Namiestnictwo morawskie wzbroniło również przywozu zwierząt racicznych galicyjskiego pochodzenia ze Szląska do Morawy.

Co się podaje do powszechnej wiadomości w uzupełnieniu tutejszego ogłoszenia z dnia 8 lutego 1896 l. 9494.

Z c. k. Namiestnictwa.

Dnia 15 lutego b. r. wydano i rozesłano z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu IX i X zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckiem.

Zeszyt IX zawiera:

Nr. 24. Ustawę z dnia 14 stycznia b. r., w sprawie dodatkowego kredytu na budowę dwóch składów portowych w Tryeście.

Nr. 25. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 10 lutego b. r., mocą którego ogłasza się okręg miasta Opawy, z wyjątkiem kolonii Karlsau, jako miejscowość wyłączoną, a to w myśl §. 2 ustępu 2 ustawy z dnia 26 grudnia 1893 (Dz. u. p. nr. 193) o uregulowaniu koncesyonowanego przemysłu budowlanego.

Zeszyt X zawiera:

Nr. 26. Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i z najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 9 lutego b. r., w sprawie załatwiania obrotu depozytów, złożonych w urzędzie depozytowym sądu cywilnego w Pradze, a niemniej zmiany §. 24 instrukcyi z dnia 15 listopada 1849, wydanych dla tego urzędu depozytowego.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 lutego.

Reforma wyborcza.

Pierwsze zaraz, sobotnie posiedzenie nowozebranej Izby posłów Rady państwa urosło do znaczenia wypadku politycznego niezwykłej doniosłości: na posiedzeniu tem przedłożył bowiem JE. Pan Prezydent Ministrów Kazimierz hr. Badeni, — jak wiadomo już z depesz — projekt nowej reformy wyborczej. Chociaż Rząd poprzednio już zapowiedział to przedłożenie, chociaż zatem oczekiwano go i spodziewano się powszechnie, mimo to jednak zarówno sam projekt reformy i dodane do niego objaśnienia, jak też pełna głębokiego rozumu stanu mowa hr. Badeniego, wywarły w całem Państwie niezwykle silne wrażenie i wywołały uczucie, że oto uczyniono na drodze postępu w rozwoju praw politycznych obywateli Państwa krok mający doniosłość prawdziwie dziejową a odpowiadający duchowi czasu i obecnym potrzebom Austryi.

O znaczeniu projektowanej reformy, jej rozmiarach i tendencyi, najlepiej pouczą same przedłożenia, które też podajemy poniżej wraz z projektowanym rozdziałem mandatów nowej klasy wyborczej w Galicyi i wraz z uwagami objaśniającemi (*Motivenbericht*).

1. Ustawa zmieniająca i uzupełniająca ustawę zasadniczą o Reprezentacyi Państwa brzmi:

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Do 353 członków, którzy na zasadzie §§. 6 i 7 ustawy zasadniczej o Reprezentacyi Państwa (ustawy z 2 kwietnia 1873 r., względnie z 12 listopada 1886 r.) mają być wybierani do Izby poselskiej przez klasy wyborców, zawarte w ordynacyach krajowych, przybywa dalszych 72 członków, którzy wybierani będą przez powszechną klasę wyborców, oznaczyć się mającą lit. *e*.

Liczba członków, dla tej klasy wyborców oznaczona, będzie rozdzieloną na poszczególne królestwa i kraje i z tej klasy wyborców ma być wybranych:

W Królestwie Czech 18
„ „ Dalmacyi 2

Wspomnienia współczesne

z powodu książki St. Koźmiana: „Rzecz o roku 1863.“

(Upadek dyktatury).

Dyktatura nie upadła w skutku potyczki pod Grochowiskami, lecz w skutek aresztowania Langiewicza na wezwanie niejakiego N. N., przybocznego Wysockiego, o czem ten oczywiście nic nie wiedział.

Potyczka trwała do wieczora, powstańcy bronili się dobrze i nie tylko odpierali nieprzyjaciela, ale czasem nawet sami szli do ataku. Bentkowski opowiadał, że widział jak X. z Poznańskiego tak głęboko wpakował był bagnet sztućca w pierś rossyjskiego żołnierza, że się razem z trupem przewrócił a powstawszy mozolił się, by bagnet wyciągnąć; ponieważ miał na nosie okulary, wyglądało to wszystko dziwnie a Bentkowski podjechawszy zawołał: „A toś mu dogodził, tylko nie zgub okularów.“

Wprawdzie zaraz na wstępie, po pierwszym strzale, pewien Mierosławszczyk konia zawrócił i zawoławszy: „Za mną!“ byłby całą konnicę pociągnął, gdyby nie Prędowski, który to spostrzegłszy, zabiegł i już umykających na ich miejsce odprowadził. Ów Mierosławszczyk jednak oddzielił się i jednym pędem do Krakowa przybył a znużony tym biegiem, u Borejszy na łóżku zasnął. Borejsza dowiedziawszy się, co zaszło, z mieszkania go wyrzucił.

Rossyanie zapewne byliby rozbili Langiewicza, gdyby nie to, że byli wielogodzinnym, pospiesznym marszem niesłychanie znużeni. Dla tego, gdy się zmierzchło, bitwę przerwali i obie strony na swych stanowiskach spać się pokładły. Powstańcy mniej znużeni, rychlej się obejrzeli i jeszcze przed brzaskiem cichaczem co tchu wynieśli się. Nastąpiła rada wojenna. Na niej postanowiono, że ponieważ Rossyanie całe swe siły skierują przeciw oddziałowi dowodzonemu przez dyktatora i póty będą pędzić, aż w skutku zmęczenia łatwo rozbiją — co wskazanem jest, jako słaba strona dyktatury w „Rzeczy o roku 1863“ — wypada podzielić się na trzy części, tak, aby nie wiedziano, przy której jest dyktator. Ponieważ zaś w Lubelskiem szlachta siadła na koń i Kajetan Cieszkowski (Ćwiek) utworzył oddział a powstanie tam się wzmaga, dyktator przeprawić się winien przez terytoryum austryackie i udać do województwa lubelskiego a tam trzymać się będzie w leśnych okolicach, po obu brzegach Bugu, który jest właściwą linią strategiczną, a nie Wisła, jak mylnie sądzono w 1831 r.

W skutku tego postanowienia rady wojennej, Czachowski poszedł ku górom Świętokrzyskim; Jeziorański zaś i inny dowódca w przeciwne strony, na prawo i lewo rozeszli się. Langiewicz miał, przeprawiwszy się pod Igołomią, w Rozwadowie przejść San i Janowskimi lasami ordynackimi łatwo a bezpiecznie dostać się w Lubelskie, aby objąć dowództwo nad tamtejszymi oddziałkami.

Skoro jednak stanął na terytoryum austryackiem, czekający tam już powyżej wzmiankowany N. N. „zawezwał znajdującego się w pobliżu i przypatrującego się obojętnie komendanta patrolu huzarów, ażeby dyktatora Langiewicza zaaresztował i wraz ze świtą do Krakowa odstawił.“ — Waligórski opowiadał, że ten komendant tak się później tłómaczył: *Ich bin durch das kecke Auftreten dieses Herrn verwirrt worden; musste ihn für einen Vertrauten halten und glaubte meine Pflicht zu thun, da sie auch sonst doch war*).*

Leon Skorupka twierdził, że chciano z początku ułatwić w Krakowie Langiewiczowi ucieczkę, co było zupełnie możliwem; ale wieść o tem rozeszła się zapewne po mieście i nadeszła z Wiednia, w skutku reklamacyi rossyjskiej, stosowna depesza. Kto chciał jednak ten Langiewicza „pod telegrafem“ odwiedzał. Był on na Wysockiego nader rozżalony, bo mówił „przecież N. N., to jego człowiek.“ — Tłómaczono mu, że kto inny nie Wysocki winien i że wiadomo, iż jest tak słaby i chwiejny, że kto chce wpływa na niego.

Langiewicza internowano w Tyszniowicach pod Bernem. — Parę dni potem, jeden z uczestników tych wszystkich wypadków jechał z Krakowa do Wiednia. Na dworcu spotkał pannę Pustowojtów, którą znał z Lublina, a która tym samym pociągiem jechała do Pragi, gdzie miała rozkaz pozostać. Prosiła, aby zaraz jechać do Tyszniowiec i zapytać Langiewicza, czy chce ztamtąd uciec; dodała, że odpowiedź przesłać jej należy do Pragi, pod adresem panny Zawiszanki, primadonny opery w Pradze, do której miała list polecający, „jedyny, jaki mogłam niestety dostać.“ Rozjechano się w Przerowie; ona podążyła do Pragi; towarzysz podróży na Berno do Tyszniowiec. — Langiewiczowi wyznaczono w najlepszym hotelu na rynku dwa duże pokoje na pierwszem piętrze; przy drzwiach siedział *Vertrauter* nibyto służący. Zameldował natychmiast przybyłego. Langiewicz w następujący sposób wyraził się.

„Pan wiesz, że z zupełną świadomością podjąłem się roli — dyktatora. To mnie najbardziej boli, że się skończyła zdradą. Gdyby N. N. był Mierosławczykiem, nie dziwił bym się, ale człowiek Wysockiego, który mi dał w Goszczy słowo, że ręka w rękę ze mną pójdzie! Nie jestem Tysowskim, który nawet w 1848 r. do kraju nie zatęsknił (Tysowski dyktator krakowski w 1846 r., zabrawszy przy podziale kasy narodowej na granicy pruskiej, dyktatorską lwią część, czmychnął do Ameryki i o kraj już się nie pytał więcej). — Nie jestem Zygmuntem Padlewskim, co najbardziej pchał do powstania a pierwszy zwątpił i oddział nierozbity rozpuścił. Pono, gdy do Prus zbliżał się, na bryczce złowiono i biedaka rozstrzelano. Chcę więc dalej służyć krajowi. Mojem aresztowaniem sprawiono kłopot rządowi tutejszemu, któremu bardziej byłoby było na rękę, gdybym był uciekł. Tutaj mnie prawie honorują. Bezirkshauptmann prosił, ażebym nie wychodził na przechadzkę, ale gotów codziennie ze mną powozem ku wieczorowi się przejechać. Jedziemy szosą w las, uciec więc łatwo; dałem wprawdzie rewers, ale to tak absolutnie nie wiąże, zwłaszcza, że im na tem nie zależy! Niechciałbym jednak, ażeby za mną gonili i złapali. Tutaj postępują według instrukcyi z Wiednia, jak mi pozwolą przechadzać się samemu po mieście, będę wiedział, że mogę uciec, nawet koleją“.

Nazajutrz, bardzo rano, przyszedł do osoby, która odwiedziła była Langiewicza, Bezirkshauptmann i prosił, ażeby zaraz wyjechała: *Es ist im Interesse ihres Freundes; die Herrn haben sih schon genügend besprochen, und es sind hier auch fremde Agenten* (pewnie rossyjscy) *die alles beobachten*).*

Owa osoba pojechała do Wiednia i ztamtąd przesłała pannie Pustowojtow do Pragi sprawozdanie.

Czternastego kwietnia odebrała list od panny Pustowojtow, donoszący, że chce przybyć do Wiednia na parę dni, ale tak, ażeby się to nie rozgłosiło. — Wzmiankowana osoba mieszkała wraz z Siemieńskim i Kołaczkowskim w hotelu „Weisses Ross;“ poszła do komisarza policyi „Leopoldstadtu“, by z nim rzecz ułożyć tak, aby Pustowojtow mogła bawić w Wiedniu incognito; bardzo go to ujęło, tylko prosił, ażeby mógł mieć *die Ehre, die interessante Dame sehen zu dürfen**)* co oczywiście nastąpiło.

Przywieziono Pustowojtow z kolei do hotelu tyłami. Powiedziała zaraz na wstępie: „Moja rola obozowa, chwała Bogu, się skończyła; raz wlazłszy trudno się wycofać było, chociaż czułam, że mimo najlepszych chęci, kobieta w obozie jest ciężarem i ambarasem a nie pomocą, chyba, że będzie tylko markietanką. Ale zdaje mi się, że mogę być w in-

---

*) Zuchwałe wystąpienie tego pana zmięszało mnie; musiałem go poczytać za człowieka zaufanego i mniemałem, że spełniam mój obowiązek, co zresztą nim było.

*) Jest to w interesie pańskiego przyjaciela i panowie rozmówiliście się już dostatecznie a są tu także obcy agenci (pewnie rossyjscy), którzy na wszystko zwracają uwagę.

**) Zaszczyt ujrzenia zajmującej damy.

W Królestwie Galicyi Lodomeryi z. W. Księstwem Krakowskiem .	15
„ Arcyksięstwie Austryi poniżej Anizy	9
„ „ „ powyżej Anizy	3
„ W. Ks. Salzburskiem	1
„ Ks. Styryi	4
„ Ks. Krainy i Karyntyi (po 1) . . .	2
„ Ks. Bukowiny	2
„ Margrabstwie Morawy	7
„ Ks. górnego i dolnego Szląska . .	2
„ Uksiążęconem hrabstwie Tyrolu . .	3
„ Vorarlbergu	1
„ Margrabstwie Istryi	1
„ Uksiążęconem hrabstwie Gorycyi i Gradyski	1
„ mieście Tryeście z okręgiem . . .	1

Rozdział wybrać się mających według tego członków Izby poselskiej na poszczególne okręgi wyborcze, zostanie postanowiony osobną ustawą.

Artykuł II.

Ustępy C i D §. 7 ustawy zasadniczej o Reprezentacyi Państwa (ustawa z 2 kwietnia 1873 r., Dz. p. p. nr. 40) tracą moc obowiązującą w swem obecnem brzmieniu i mają brzmieć, jak następuje:

C. Deputowani w kuryi wyborczej gmin wiejskich, dalej w okręgach wyborczych, utworzonych wyłącznie z powiatów sądowych powszechnej klasy wyborców, będą wybierani przez wyborców, wybranych przez uprawnionych do wyboru w innych klasach wyborczych, dalej w reszcie okręgów wyborczych ogólnej klasy wyborczej będą wybierani bezpośrednio przez uprawnionych do wyborów.

W krajach jednak, w których postanowieniem ustawy krajowej bezpośredni wybór posłów sejmowych w kuryi gmin wiejskich ustanowiony zostanie, mają być także członkowie Izby poselskiej w kuryi wyborczej gmin wiejskich, oraz we wszystkich okręgach wyborczych powszechnej klasy wyborczej bezpośrednio wybierani, przez uprawnionych do wyboru.

Wybór wyborców i posłów następuje absolutną większością głosów. Jeśli większość głosów przy jednym lub, o ile jeszcze kilku deputowanych ma być wybranych, także przy podjętym ściślejszym wyborze nie zostałaby osiągniętą, rozstrzyga ostatecznie przy równości głosów los.

D. Uprawnionym do wyboru jest każdy austryacki obywatel Państwa, który ukończył 24 rok życia, jest własnowolny i innym państwową ordynacyą wyborczą, względnie ustawą z dnia.... oznaczonym wymaganiom odpowiada.

Artykuł III.

Ustawa ta wchodzi w życie równocześnie z ustawą z dnia.... o zmianie i uzupełnieniu państwowej ordynacyi wyborczej.

(Uwaga. Wykluczonymi od prawa wyborczego w powszechnej klasie wyborców są osoby, które należą do czeladzi i ze służbodawcą żyją w domowej wspólności. Ogólnymi powodami wykluczenia, które także są obowiązujące dla wszystkich innych klas wyborczych, są, jak dotąd, przynależność do armii czynnej, pobieranie wsparcia z funduszów dla ubogich i skazanie sądowe. Prawo wyborcze w dotychczasowych kuryach wyborczych nie wyklucza wykonywania prawa wyborczego w powszechnej klasie wyborczej tego samego kraju, nowa kurya przeto obejmuje także tych uprawnionych do wyboru, którzy już obecnie wykonywają prawo wyboru w jednej z istniejących klas wyborczych).

II. Ustawa z d..., mocą której państwowa ordynacya wyborcza zmienioną, względnie uzupełnioną zostaje.

Okręgi wyborcze dla powszechnej klasy wyborców są ustanowione w tabelarycznym dodatku, dołączonym do projektu II. (II. §. 7 a). Tworzy się 72 okręgi wyborcze, które mają wybierać po 1 deputowanym. Rozdział pomiędzy miastami a wsiami w ogólności nie nastąpi; w zasadzie zatem składają się pojedyńcze okręgi wyborcze z powiatów sądowych, włącznie z miastami, leżącemi w tych okręgach (II. §. 6 a). Osobno jest traktowanych jedynie sześć najludniejszych wielkich miast. Wiedeń dostaje 5 deputowanych. Miasta: Praga ze Smichowem i Karlinem, tudzież Tryest z okręgiem otrzymają po jednym deputowanym, podobnie jak Wiedeń, bez gmin wiejskich. Natomiast miasta: Lwów, Grac i Berno otrzymają po jednym mandacie włącznie z najbliżej położonymi powiatami sądowymi. Pozostałe (62) okręgi wyborcze składają się wyłącznie z powiatów sądowych, do których zostają przyłączone miasta. Przy tworzeniu tych okręgów wyborczych tworzy się w zasadzie z dwóch okręgów wyborczych wiejskich włącznie z położonemi w nich miastami, po jednym okręgu wyborczym nowej klasy wyborców, z uwzględnieniem tych okoliczności, aby okręgi wyborcze równomiernie rozdzielone i terytoryalnie połączone były, tudzież, aby narodowe konfiguracye terytoryów o tyle były brane w rachubę, o ile to da się pogodzić z wyżej podanymi warunkami.

Co się tyczy sposobu wyboru, to w dotychczasowej klasie wyborców z gmin wiejskich, tudzież w okręgach złożonych wyłącznie z powiatów sądowych nowej powszechnej klasy wyborczej, zostają w zasadzie utrzymane wybory pośrednie; w innych klasach wyborczych, tudzież w pozostałych okręgach wyborczych nowej klasy wyborców, wybory odbywać się będą bezpośrednio. W krajach jednak, w których ustawa krajowa wprowadzi bezpośrednie wybory do Sejmu z kuryi gmin wiejskich, będą wprowadzone wybory bezpośrednie także do Rady państwa z kuryi gmin wiejskich, tudzież ze wszystkich okręgów wyborczych nowej klasy wyborczej. W razie pośrednich wyborów w nowej powszechnej klasie, przypadnie w zasadzie na 500 mieszkańców 1 wyborca. Dla wyboru wyborców miejscem wyboru jest każda gmina, w której przynajmniej jeden wyborca ma być wybrany. Miejsca wyboru wyznaczone obecnie dla wyborów deputowanych do Rady państwa przez wyborców z gmin wiejskich, pozostają także miejscami wyboru deputowanych z nowej kuryi wyborczej. Zresztą dla 10 całkiem lub przeważnie miejskich okręgów, będą ustanowione w drodze administracyjnej mniejsze okręgi wyborcze z osobnymi lokalami wyborczymi. Tam, gdzie wybory bezpośrednie odbywają się także z kuryi gmin wiejskich, władze polityczne potworzą w obrębie okręgów wyborczych mniejsze okręgi z najwyżej 4000 mieszkańców, z osobnemi miejscami wyboru. Aby otrzymać potrzebną liczbę komisarzy wyborczych, urząd ten będzie uznany za honorowy, a przyjęcie go będzie obowiązkowe. Głosowanie odbywa się kartkami. W po za miejskich okręgach nowej kuryi głosowanie odbywa się jak dotychczas, ustnie lub kartkami, według tego, jakie postępowanie jest przepisane dla wyborów do Sejmu.

Rozdział mandatów ogólnej klasy wyborczej w Galicyi.

1. Miasto Lwów z powiatami sądowymi Lwów, Szczerzec, Winniki — 1.

Powiaty sądowe:

2. Kraków, Liszki z miejscem wyboru Kraków;

Chrzanów, Krzeszowice, Jaworzno z miejscem wyboru Chrzanów — 1.

3. Wieliczka, Skawina, Podgórze, Dobczyce z miejscem wyboru Wieliczka;

Wadowice, Andrychów, Kalwarya, Zator z miejscem wyboru Wadowice;

Biała, Kęty, Oświęcim z miejscem wyboru Biała;

Żywiec, Milówka, Ślemień, z miejscem wyboru Żywiec;

Myślenice, Jordanów, Maków z m. w. Myślenice — 1.

4. Nowy Sącz, Stary Sącz, Muszyna z m. w. Nowy Sącz;

Limanowa, Mszana dolna z m. w. Limanowa;

Nowy Targ, Czarny Dunajec, Krościenko z m. w. Nowy Targ;

Grybów, Ciężkowice z m. w. Grybów;

Gorlice, Biecz z m. w. Gorlice;

Jasło, Frysztak z m. w. Jasło — 1.

5. Bochnia, Wiśnicz, Niepołomice z m. w. Bochnia;

Brzesko, Wojnicz, Radłów z m. wyb. Brzesko;

Dąbrowa, Żabno z m. w. Dąbrowa.

Tarnów, Tuchów z m. w. Tarnów;

Mielec, Radomyśl z m. w. Mielec — 1.

6. Rzeszów, Tyczyn, Głogów, Strzyżów z m. w. Rzeszów;

Ropczyce z m. w. Ropczyce;

Pilzno, Brzostek, Dembica z m. w. Pilzno;

Kolbuszowa, Sokołów z m. w. Kolbuszowa;

Tarnobrzeg, Rozwadów z m. w. Tarnobrzeg;

Nisko, Ulanów z m. w. Nisko — 1.

7. Sanok, Bukowsko, Rymanów z m. w. Sanok;

Krosno, Żmigród, Dukla z m. w. Krosno;

Brzozów, Dynów z m. w. Brzozów;

Dobromil, Bircza, Ustrzyki z m. w. Dobromil;

Lisko, Lutowiska, Baligród z m. wyb. Lisko;

Staremiasto, Starasól z m. w. Staremiasto — 1.

8. Łańcut, Przeworsk, Leżajsk z m. w. Łańcut;

Jarosław, Radymno, Sieniawa, Pruchnik z m. w. Jarosław;

Cieszanów, Lubaczów z m. w. Cieszanów;

Jaworów, Krakowiec z m. w. Jaworów;

Gródek, Janów z m. w. Gródek — 1.

9. Przemyśl, Niżankowice, Dubiecko z m. w. Przemyśl;

Mościska, Sądowa Wisznia z m. w. Mościska;

Rudki, Komarno z m. w. Rudki;

Sambor, Łąka z m. w. Sambor;

Drohobycz, Medenice, Podbuż z m. w. Drohobycz — 1.

10. Stryj, Skole z m. w. Stryj;

Turka, Borynia z m. w. Turka;

Żydaczów, Mikołajów, Żurawno z m. w. Żydaczów;

Bóbrka, Chodorów z m. w. Bóbrka;

Dolina, Bolechów, Rożniatów, z m. w. Dolina;

Kałusz, Wojniłów z m. w. Kałusz — 1.

11. Brody, Łopatyn, Załośce z m. w. Brody;

Kamionka, Busk, Radziechów z m. w. Kamionka;

Żółkiew, Mosty Wielkie, Kulików z m. w. Żółkiew;

Rawa, Uhnów, Niemirów z m. w. Rawa;

Sokal, Bełz z m. w. Sokal — 1.

12. Tarnopol, Mikulińce z m. w. Tarnopol;

Zbaraż, Nowesioło z m. w. Zbaraż;

Złoczów, Zborów, Olesko z m. w. Złoczów;

Przemyślany, Gliniany z m. w. Przemyślany;

Brzeżany, Kozowa z m. w. Brzeżany — 1.

13. Stanisławów, Halicz z m. w. Stanisławów;

Bohorodczany, Sołotwina z m. w. Bohorodczany;

Rohatyn, Bursztyn z m. w. Rohatyn;

Podhajce, Wiśniowczyk z m. w. Podhajce;

Tłumacz, Tyśmienica, Ottynia z m. w. Tłumacz;

Nadwórna, Delatyn z m. w. Nadwórna — 1.

---

nej sferze użyteczną, bo jak mówi przysłowie — gdzie dyabeł nie może tam babę poszlij — dlatego tu przybyłam. Chcę się widzieć z ks. Karolem Jabłonowskim, proszę mi to ułatwić“.

Dowiedziano się od hr. Kuczkowskiej, że księcia najłatwiej zastać w biurach kolei Karola Ludwika, które wówczas były na 4 piętrze *Credit-Anstalt am Hof*. Udano się tam. Bardzo mile, chociaż nieznanego, przyjął książę i na propozycyę się zgodził pod warunkiem, ażeby ks. Leon Sapieha nic nie wiedział, „bo on także mu nie mówi, co robi“.

Zawieziono pannę Pustowojtow *am Hof* ale ani na tej, ani na innych konferencyach nie był pośrednik obecny; tylko woził gdzie wskazała i w powozie na jej powrót czekał.

Ponieważ z przekąsem mowa w „Rzeczy o roku 1863“ o bytności dwóch kobiet w Goszczy, więc powiemy, że jedną z nich była siostra czy córka ekonoma lub dzierżawcy w Goszczy, bezpretensyonalna, skromna i dość szpetna, którą panna Pustowojtow w ten sposób przedstawiała: „to nasza, a zwłaszcza moja, opatrzność; cały dzień nam kawę i herbatę gotuje i wyborną śmietankę przynosi“.

Panny Pustowojtow zaś życiorys następujący. W 1860 r. mieszkała w Lublinie sędziwa pani z Rzewuskich Kossakowska, której córka zakochawszy się w oficerze, późniejszym pułkowniku rossyjskim Pustowojtowie, za niego poszła i po urodzeniu córki umarła. Ta chowała się u babki; z imienia Henryki, widać, że wbrew prawu była po katolicku chrzczona i oczywiście wychowana przez panią Kossakowską. Miała ładny głos, stąd i w skutku niewielkiego rygoru babki, oraz pewnie, by okazać, że jest mimo nazwiska Polką, brała bardzo czynny udział we wszystkich demonstracyach. Była ona poniekąd organizatorką manifestacyi w Lublinie; byli tacy, co pchali ją naprzód, a wszyscy się umizgali, ale nie słyszano nigdy *avant, pendant ou après*, ażeby się kto w niej kochał albo ona w kimkolwiek. Zdaje się, iż potwierdzała to zdanie Henryka Rzewuskiego o Polkach, w którem mowa o Sybirze i Włoszech. Po zamknięciu kościołów w Warszawie, wystąpił w Lublinie generał Chruszczew ostro przeciw spiewom. Aresztowano jednak tylko pannę Pustowojtow a jako *de jure* prawosławną i niby Rossyankę, zamknięto w monastyrze czernic w Kamieńcu Podolskim, czy okolicy, gdzie jej czernice włosy obcięły. Skoro się wieść o tem rozeszła, ułatwiono jej ucieczkę i rozstawionymi końmi do granicy multańskiej odwieziono. Kolonia polska w Jassach wyprawiła jej publiczne owacye. Gdy na wieść o powstaniu sześćdziesięcioletni Czachowski, zebrawszy garstkę ochotników, do kraju się przedzierał Pustowojtow przyłączyła się jako jego adyutant. Czachowski połączył się z Langiewiczem w skutek czego, Pustowojtow weszła w poczet sztabu głównego ale nigdy adjutantem Langiewicza nie była. Siemieński wracając z Goszczy, gdzie nocował, mówił: „W tym sztabie najczynniejszą jest Pustowojtow. W nocy padł strzał, który nas przebudził, ale nikt się nie ruszył. Nie minęło kwadransu przyszła Pustowojtow i doniosła, że to posterunek, który bawiąc się karabinem, przypadkiem wystrzelił, jak się o tem sama dojechawszy konno przekonała“. Po ukończeniu powstania panna Pustowojtow udała się do Paryża; otrzymawszy jakąś sumkę po babce, umieściła się w fabryce kwiatów sztucznych. Poznawszy dr. Lewenfelda, Warszawianina, poszła za niego i około 1880 r. umarła, zostawiwszy dwoje dzieci.

Oto jakie były owe dwie kobiety w Goszczy a w monumentalnem zresztą dziele: „Rzecz o roku 1863“ popełniono małą względem nich niesprawiedliwość.

Langiewicza zamknięto w skutku reklamacyi rossyjskiej w Josefstadzie; Jeziorańskiego później w Kufsteinie. Gdy ich wypuszczono, Langiewicz udał się do Turcyi. — W Konstantynopolu szło mu bardzo źle, tak, iż chętnie przyjął posadę płatnika przy budujących się kolejach. Otrzymał ją przedstawiwszy się baudyrektorowi Hirscha, Prusakowi, jako były oficer pruski. Posada była niebezpieczna, bo trzeba było z pieniędzmi jeździć po budującej się linii, ryzykując, że robotnicy gdzie w lesie napadną i zabiją. To też przez Groplera, osiadłego w Konstantynopolu kupca polskiego, prosił, ażeby mu kto ze znajomych z Wiednia przysłał rewolwer. Dowiedziawszy się o tem od Bieńkowskiego, fabrykanta zapałek, który swój towar Groplerowi posyłał, przyjaciel Langiewicza kupił Armce Rewolwer i przesłał mu. Gdy Krupp chciał od Turcyi otrzymać obstalunek armat, posłał do Stambułu agenta, byłego oficera pruskiego, znajomego Langiewicza; ten o wskazówki i pomoc go prosił i widać, że Langiewicz bardzo mu był w tem pożytecznym, bo otrzymał jako prowizyę przeszło dwakroć stotysięcy franków, jak zapewniał Eugeniusz Rappaport sekretarz Hirscha. Langiewicz ożenił się i żył spokojnie, ale niebawem zachorował i umarł, zdaje się podczas wojny rossyjsko-tureckiej. Cześć pamięci człowieka, wielkiego poświęcenia, uczciwości i skromności.

Oddana mu też należycie słuszność w „Rzeczy o roku 1863“.

Jako kontrast ukazuje się postać tego, któremu tak słusznie *Czas* nadał tytuł „Dyktatorka“. Na zebraniu w „Hotelu Saskim“ w Krakowie, po upadku dyktatury zwołanem dla omówienia położenia, siedział Giller na kanapie i przeglądał dużą książkę; zapytany, co czyta, odrzekł: „Przeglądam właśnie historyę „Rewolucyi francuskiej“ Migneta i w rycinach szukam portretów ludzi, przypominających naszych obecnych; znalazłem już Ludwika Górskiego“. „A siebie nie znalazłeś?“ Na to wskazał — Dantona.

W wiedeńskim *Tagblacie*, ale nie w głownym tylko w *Abendblacie*, ukazał się, ku niemałemu zdziwieniu polskich czytelników, portrecik Gillera, wraz z krótką biografią, zakończony wiadomością, że został przez Namiestnika hr. Potockiego z Austryi wydalony. Widząc to w kawiarni, odezwano się: „A to ktoś się niebardzo Gillerowi przysłużył; w *Abendblacie* przecież tylko małe umieszczają portreciki jubilatów kelnerów, fiakrów lub podrzędnych złoczyńców.“ Na co obecny Gołemberski rzecze: „Dobrze, że się i tak udało. Giller przysłał mi z Pesztu swoją fotografię, prosząc, ażeby koniecznie w *Tagblacie* wraz z życiorysem umieścić. Prosiłem Schepsa, zrazu odmówił, potem nareszcie zgodzono się, ale tylko w *Abendblacie* umieścić“.

Przy innej sposobności mówił Gołemberski, że Giller uważa się za „Pater Patriae“.

Odwiedzający muzeum Raperswylskie Bolesław Vogdt opowiadał, że w czytelni, gdzie składane są rozmaite dzienniki polskie, wisiała tabliczka, którą umieścił Giller z napisem: „Tu było dawniej miejsce dla krakowskiego dziennika *Czas*, któremu obecnie, w skutku jednogłośnego wyroku „Zarządu“, miejsce to zostało odebrane“.

Wszystko w 1863 r. koniec końcem na złe i to na okropne złe wyszło.

Co się tyczy dyktatury, przyczynę jej starano się już poprzednio wyjaśnić. W skutkach zaś była dla tego złą, że „Dyrekcya Biała“, pod wpływem perswazyj Gołemberskiego, oświadczyła się za powstaniem i natychmiast rozesłała do swojej organizacyi w całym kraju rozkaz, by do powstania przystąpić, czego do dyktatury nie było. Gdyby nie to, z aresztowaniem Langiewicza upadłoby całe powstanie. Ułatwienia zaś, jakich zdawało się doznawać powstanie, oszołomiło było wszystkich w Krakowie, Gołemberskiego, Waligórskiego, Grabowskiego, Chrzanowskiego i innych. Lecz Skorupka podczas traktowania o dyktaturę mówił: „Jeżeli chcieliście się oprzeć o Austryę, to trzeba było wciągnąć Kazimierza Starzeńskiego“ i dodawał, ale chyba żartem: „Tymczasem głównym reprezentantem kierunku był w Krakowie Lucyan Siemieński; ten zaś tak pchał do powstania na oślep, że, gdy pod Miechowem, gdzie tylu Krakowian marnie zginęło, także i jego syn poległ, nie jeden mówił: przynajmniej i pan Lucyan opłacił drogo swą agitacyę“.

Sprostowanie.

W nr. 21 „Wspomnienia współczesne“, w szpalcie trzeciej felietonu, wiersz pierwszy od góry, wydrukowano mylnie: „Skorupka był promotorem i poniekąd ojcem chrzestnym dyktatury“. Winno być, jak to zresztą wynika z tego, co poprzedza: „Waligórski był promotorem i poniekąd ojcem dyktatury“.

Hr.

14. Borszczów, Mielnica z m. w. Borszczów;

Zaleszczyki, Tłuste z m. w. Zaleszczyki;

Czortków, Budzanów z m. w. Czortków;

Husiatyn, Kopyczyńce z m. wyb. Husiatyn;

Trembowla, Grzymałów z m. w. Trembowla;

Skałat, Podwołoczyska z m. wyb. Skałat — 1.

15. Kołomyja, Peczeniżyn, Gwoździec z m. w. Kołomyja;

Kossów, Kuty, Żabie z m. w. Kossów;

Śniatyn, Zabłotów z m. w. Śniatyn;

Horodenka, Obertyn z m. w. Horodenka;

Buczacz, Złoty Potok, Monasterzyska z m. w. Buczacz — 1.

Objaśniające uwagi

do projektów ustawy w sprawie zmiany i uzupełnienia ustawy zasadniczej o Reprezentacyi Państwa i ordynacyi wyborczej do Rady państwa.

Podstawą, na której niniejsze projekta ustawodawcze się opierają, jest stworzenie nowej grupy uprawnionych do wyboru, zasadniczo różnej od dotychczasowych klas wyborców. Podczas gdy te według zamiaru prawodawcy mają przedstawiać zastępstwo interesów — nowa klasa wyborców ma być wyrazem tego prawa wyborczego, które obecnie zostaje przyznane obywatelowi jako takiemu, bez względu na jego ekonomiczne i społeczne stosunki.

Tak unormowane prawo wyborcze z istoty swojej opiera się na przypuszczeniu jak najbardziej rozszerzonego uprawnienia do wyboru, i w tem znaczeniu jest nowa klasa wyborców powszechną; jest nią jeszcze i w innem znaczeniu: o ile z przeznaczenia swego łączy w sobie wszystkich uprawnionych do wyboru, a zatem i tych, którzy już obecnie wykonywują prawo wyboru w jednej z istniejących klas wyborców.

Z powyższych określeń poznać można, jaki jest stosunek projektowanej reformy wyborczej do żądania powszechnego prawa wyboru. To ostatnie niema być wyłączną podstawą naszego systemu wyborczego, ale też nie pozostanie w nim całkiem nieuwzględnione. Owszem nowemu systemowi przypada rola uzupełniająca i pośrednicząca, wydaje się on bowiem sposobnym do wypełnienia luk zdaniem ogólnem zawartych w dotychczasowych urządzeniach wyborczych, polegających na zastępstwie interesów, a wypełnienia ich tak, aby zadość uczynić wymaganiom porządku państwowego i społecznego.

Powszechna klasa wyborców niema zająć miejsca istniejących czterech klas wyborców, tylko do nich być dodaną W każdym razie nasuwa się tu pytanie, czy równocześnie z tą innowacyą, obowiązującego prawa wyboru nie należałoby poddać rewizyi prawodawczej. Rząd po dojrzałem rozważeniu rzeczy postanowił w tej mierze jedynie takie zmiany ustawy zasadniczej o reprezentacyi Państwa i ordynacyi wyborczej do Rady państwa wziąć w rachubę, które przez utworzenie nowej klasy wyborców w bezpośrednim są związku przyczynowym. Decydującym było tu dążenie, aby uniknąć wszystkiego, coby mogło udaremnić albo odwlec uznane ogólnie za konieczne rozszerzenie prawa wyboru. Nie potrzeba bowiem dowodzić, że gruntowna rewizya postanowień prawnych, odnoszących się do prawa wyborczego, poddałaby pod dyskusyę cały szereg spornych pytań znaczenia daleko idącego i zasadniczego, przez co przeprowadzenie jakiejkolwiek reformy wyborczej wprost wykluczonemby było na czas nieograniczony. Ten wzgląd naprowadził na to, żeby przedewszystkiem wziąć na uwagę rozwinięcie prawa wyboru jedynie w kierunku wyżej zaznaczonym, mianowicie rozszerzenie uprawnienia do wyboru, pozostawić zaś stopniowemu dalszemu rozwojowi rozwiązanie wszystkich innych kwestyi.

Jeżeli dotychczasowe klasy wyborców miały być utrzymane w swej istocie, to nie można też było naruszać liczby deputowanych, należących do każdej z nich; przez to wprowadzenie nowej klasy wyborców samo już znaczyło tyle, co pomnożenie liczby mandatów. Konieczną tutaj granicą jest wzgląd na regularny bieg spraw parlamentarnych czemuby nadmierna liczba deputowanych znaczne trudności zgotowała. Trzymając się tego punktu widzenia, następujące uwagi wzięto zresztą za podstawę do ustalenia liczby i do rozdzielenia mandatów.

Charakter nowej klasy wyborców pociąga za sobą, że odpada rozróżnianie w jej łonie miast i gmin wiejskich, i że w ogólności liczba mieszkańców ma służyć za tło koniecznych podziałów. Ta zasada jednak musiała uledz pewnym ograniczeniom — już z samego prawnego stanowiska. Sprzeciwiałoby się duchowi naszego prawa publicznego, gdyby kraj, którego konstytucyjne stanowisko jest uznane, pod względem wyboru deputowanych, a więc właśnie przy wykonywaniu prawa przedewszystkiem politycznego, stracić miał coś ze swej cechy indywidualnej przez to, że musiałby wybierać swoich reprezentantów wspólnie z innym krajem. Gdy jednak z drugiej strony nie ma być zmienionym stosunek, w jakim pojedyncze królestwa i kraje w ogólnej liczbie deputowanych udział mają, niepodobna było mniejszym krajom przyznać w nowej klasie wyborców więcej niż jednego deputowanego, gdyż inaczej mandaty w większych krajach musiałyby stosunkowo być pomnożone, z czegoby zbyt wielka ogólna liczba wyborców wyniknęła. Do tych krajów, mających otrzymać po jednym mandacie, należą ze względu na liczbę mieszkańców: Przedarulania (107.956 mieszkańców), Tryest (133.512), Salzburg (167.365), Gorycya i Gradyska (213.292), Istrya (302.491), Karyntya (353.230). Z uwagi na ludność tych dwóch ostatnich krajów, wzięto liczbę 350.000 za podstawę obliczenia mandatów i to w ten sposób. że jeden mandat przypadałby na każde 350.000 ludności cywilnej miejscowej i podobnież jeden na pozostającą resztę przynajmniej 150.000 Tak wypadła liczba 71, a przy rozdziale na pojedyncze kraje, o którym niżej, zrobiła się z tego liczba 72.

Przy rozdzieleniu mandatów na poszczególne kraje nie mogła wyłącznie decydować liczba mieszkańców. W pierwszej linii, jak już wspomniano, zważano na to, aby obecnie istniejącego wzajemnego stosunku między krajami nie naruszać. Bezwarunkowo nie mogła i ta zasada wystarczyć już z tego powodu, gdyż według niej najmniejsze kraje nie otrzymałyby nawet jednego posła. Prócz tego przy niektórych krajach szczególne okoliczności, jak wzgląd na stosunek między ludnością a świadczeniem podatkowem zmuszały do pewnych zboczeń. Decydującymi były zatem te trzy czynniki: 1. możliwe utrzymanie obecnie istniejącego stosunku liczby posłów w pojedynczych krajach, 2. stosunek liczby ludności, 3. stosunek świadczeń podatkowych. Przytem jednak trzymano się przedewszystkiem zasady, iż każdy kraj koronny ma otrzymać przynajmniej jednego posła. aby przy wykonywaniu tak wybitnie politycznego prawa nie zatracił swego indywidualnego charakteru. Z drugiej strony aby stosunku poszczególnych krajów koronnych nie zmieniać, przyznano każdemu z mniejszych krajów tylko jednego posła, gdyż w przeciwnym razie mandaty w większych krajach musiałyby być niestosunkowo pomnożone.

Z liczby 72 deputowanych powszechnej klasy wyborczej przypada jeden poseł na 323.619 mieszkańców, z ogólnej zaś liczby 425 deputowanych jeden na 54.825 mieszkańców, podczas gdy obecnie z liczby 353 deputowanych przypada jeden na 66.007 mieszkańców.

Skład Izby deputowanych, stosownie do tego co się wyżej powiedziało, przedstawia się w sposób następujący. Ogólna liczba deputowanych 427, z tego:

85	posłów z klasy wyborczej	*a*	(wielka własność ziemska, względnie najwyżej opodatkowani w Dalmacyi),
118	„ „ „	*b*	(miasta)
21	„ „ „	*c*	(Izby handlowo-przemysłowe)
129	„ „ „	*d*	(gminy wiejskie)
72	„ „ „	*e*	(powszechna klasa wyborcza).

A zatem klasa wyborcza *a* w ogólnej liczbie deputowanych liczyć będzie 20 prc. swych przedstawicieli, *b* — 28 prc., *c* — 5 prc., *d* — 30 prc., *e* — 17 prc., podczas gdy obecnie udział klas wyborczych od *a—d* wynosi: 24 prc., 33 prc., 6 prc. i 37 prc.

Co się tyczy prawa wyborczego, to granice jego należy znacznie rozszerzyć, bo tylko w takim razie wytworzenie osobnej powszechnej klasy wyborczej, obok reprezentacyi interesów, będzie należycie uzasadnionem. Prawo wyborcze w ogóle nie będzie zależnem od innych warunków, jak tylko od posiadania praw obywatelskich, od własnowolności, od skończonych 24 lat wieku i od pobytu w danej miejscowości, obliczonego na przeciąg sześciu miesięcy (§. 9 a, Ordynacya wyborcza). Wyjątek zaś z niego — oprócz zasad, obowiązujących zarówno wszystkie klasy wyborcze, a polegających na przynależności do armii, pobieraniu wsparcia z funduszów dla ubogich i skazanych wyrokiem sądowym — uczyniono tylko dla osób, które należą do czeladzi i mieszkają wspólnie ze swym służbodawcą (§. 9 b ordynacyi wyborczej); w tym razie przedewszystkiem decydującym jest moment osobistej zależności. Według spisu ludności z roku 1890, liczba osób, wykluczonych z powyższego powodu od prawa wyborczego, wynosi 210.000.

Wpływ powyższych postanowień na zakres prawa wyborczego ilustrują następujące zestawienia cyfrowe, oparte na podstawie rezultatu ostatnich powszechnych wyborów do Rady państwa z roku 1891. Ogólna liczba uprawnionych do wyborów wynosi, według dziś obowiązującej ustawy wyborczej 1,732.257, według zaś proponowanej ustawy wyborczej wyniesie 5,333.481; wskazuje zatem przyrost 3,601.224, który w zupełności przypada na nową klasę wyborczą. Przyrost ten dzieli się pomiędzy poszczególne kraje koronne bardzo nierównomiernie, ponieważ rozciągłość prawa wyborczego jest różną, stosownie do decydujących w tym względzie ordynacyj wyborczych krajowych, a więc w krajach, w których census wyborczy jest niskim, a w skutek tego i liczba uprawnionych do wyborów jest stosunkowo znaczna, przyrost nowych wyborców zmniejsza się w takimże stosunku. Przyrost zatem, wyrażony w procencie, wynosi dla wszystkich krajów w ogóle 208 prc., a obraca się pomiędzy *maximum* 355 prc. (Tryest) i *minimum* 129 prc. (Dalmacya).

Co się tyczy sposobu wybierania, przedewszystkiem należało rozstrzygnąć, czy wybór deputowanych z nowej ustawy wyborczej ma się odbywać bezpośrednio lub pośrednio, przez wyborców, wybranych przez prawyborców, uprawnionych do wyborów. Decyzya w tym względzie jest przez to utrudniona, że miasta i gminy wiejskie w tej klasie wyborczej mają w zasadzie wybierać wspólnie, a więc obecny tryb wyborczy, według którego miasta wybierają bezpośrednio, a gminy wiejskie pośrednio, nie da się zastosować.

Aby w tej kwestyi, będącej przedmiotem mnogich dyskusyj, znaleść właściwy punkt wyjścia, nie będzie wcale zbytecznem zwrócić na to uwagę, że przeciwieństwo bezpośrednich i pośrednich wyborów nie opiera się na odmiennej zasadzie prawa wyborczego, lecz tylko na procederze wyborczym, a więc stanowi tylko kwestyę techniki wyborczej.

Zwłaszcza nie jest słuszne, jeżeli bezpośredni sposób wybierania usiłuje się łączyć z powszechnem prawem wyborczem. Przeciwnie historyczny rozwój prawa wyborczego w różnych państwach wskazuje, iż system wyborczy, oparty na najszerszej podstawie, nie wyklucza bynajmniej pośredniego wyboru reprezentantów ludu; iż pośredni sposób wybierania pojawił się w następstwie powszechnego prawa wyborczego. W skutek tego błędem byłoby uważać pośrednie wybory za pewien rodzaj ograniczenia lub uszczuplenia prawa wyborczego. Sposób postępowania przy wyborach jest raczej kwestyą dla siebie samą, gdzie w pierwszym rzędzie decydują względy na tradycyjne urządzenia wyborcze, z któremi ludność się zżyła, a w ogóle względy użyteczności.

Przedłożony projekt wyborczy co do kwestyi wyborów bezpośrednich, oparł się na następujących pobudkach. Przedewszystkiem jest rzeczą jasną, iż byłoby niestosownem wprowadzać wybory bezpośrednie w powszechnej klasie wyborczej. nie zaprowadzając równocześnie tegoż samego sposobu wybierania w gminach wiejskich. Pod ostatnim jednak względem zapatrywania krajów i stronnictw tak jeszcze od siebie odbiegają, iż nie wydaje się na czasie wprowadzenie radykalnego przewrotu w obecnie konstytucyjnie istniejącym w gminach wiejskich trybie wyborczym Inaczej natomiast przedstawiłaby się rzecz, gdyby w pewnym kraju ustawą krajową postanowiono, iż wybór posłów sejmowych w gminach wiejskich ma być bezpośredni; wówczas nie byłoby powodu takiego trybu wyborczego wykluczać przy wyborach do Rady państwa. To było dla przedłożonej reformy wyborczej nicią przewodnią: w klasie wyborców gmin wiejskich pozostaje wybór pośredni, ale w ustawie zastrzeżono, iż skoro w drodze ustawodawstwa krajowego bezpośrednie wybory do Sejmu zaprowadzone będą, ten sam tryb wyborczy *eo ipso* obowiązuje przy wyborach do Rady państwa.

Co do powszechnej klasy wyborczej musi to unormowanie doznać pewnego ograniczenia. Najprzód jest rzeczą jasną, iż dla tych okręgów wyborczych, które wyłacznie z miast będą utworzone, bezpośrednie wybory muszą być zatrzymane. Będzie to tylko w Wiedniu, Pradze i Tryeście. W okręgach mięszanych z miast i wsi odbywać się będą z reguły wybory pośrednie: wyjątek stanowią tylko niektóre okręgi wyborcze, w których miejski element szczególnie przeważa i w których przeto bezpośrednie wybory utrzymane będą. Według projektu należą tu tylko trzy okręgi wyborcze, mianowicie te w które włączono najludniejsze miasta Lwów, Grac i Berno.

Co do podziału okręgów wyborczych należy zauważyć: Gdy wyborcy jednego okręgu wyborczego powszechnej klasy wyborczej stanowią jedno ciało wyborcze i także tylko jednego posła wybierać mają, przeto w tej klasie wyborczej jest 72 okręgów wyborczych.

Jak dalej kilkakrotnie podniesiono, w powszechnej klasie wyborczej nie istnieje rozdział między miastem i krajem; z reguły składają się okręgi wyborcze z powiatów sądowych, jak dzisiejsze okręgi wyborcze gmin wiejskich, ale z włączeniem położonych w nich miast. Osobnego uwzględnienia doznaje tylko sześć najludniejszych miast; Wiedeń (1,364.548 mieszkańców), Praga ze Śmichowem i Karlinem (razem 234.716 mieszk.), Tryest z okręgiem (157.466 m.), Lwów. 127.943 m.), Graz (112.069 m.) i Berno (94.462 m.) W trzech pierwszych utworzone będą okręgi wyborcze bez wciągania w nie gmin wiejskich; Lwów, Graz i Berno obejmują wprawdzie także gminy wiejskie, są jednak z powodu obowiązującego dla tych okręgów wyborczych trybu wyborczego traktowane w ustawie, jako osobna kategorya, składająca się z miast i powiatów sądowych.

Tak więc w powszechnej klasie wyborczej są trzy kategorye okręgów wyborczych: a) 7 okręgów wyborczych, utworzonych wyłącznie z miast (5 w Wiedniu, 1 w Pradze z Śmichowem i Karlinem i 1 w Tryeście); b) trzy okręgi wyborcze, utworzone z miast i powiatów sądowych (Lwów, Grac, Berno) i c) 62 okręgów wyborczych, utworzonych wyłącznie z powiatów sądowych.

Przy tworzeniu okręgów wyborczych dla powszechnej klasy wyborczej wzięty jest za podstawę podział okręgów wyborczych, istniejący przy klasie wyborczej z gmin wiejskich, a to w zasadzie w ten sposób, że z dwóch okręgów wyborczych gmin wiejskich wraz z położonemi w nich miastami utworzony zostaje jeden okręg wyborczy powszechnej klasy wyborczej, przyczem miejscowości, w których odbywają się obecnie wybory do Rady państwa, dokonywane przez wyborców z gmin wiejskich, pozostają te same także przy wyborze wyborców z powszechnej klasy wyborczej.

W okręgach wyborczych, utworzonych wyłącznie z miast lub z miast i powiatów sądowych, odpada wymienianie osobnych miejsc wyboru, ponieważ z przytoczonych miast każde jest zarazem miejscem wyboru i ponieważ w powiatach sądowych, połączonych z takimi miastami w jeden okręg wyborczy, dla wyborów, dokonywanych bezpośrednio, mają być zewnątrz okręgu wyborczego mniejsze koła wyborcze z osobnemi miejscami wyboru, postanowione w drodze administracyjnej (§§. 8 a) i 8 b).

W tych krajach, na które przypada tylko jeden poseł z powszechnej klasy wyborczej i gdzie tem samem cały kraj stanowi jeden okręg wyborczy, wybory posłów przez wyborców z powszechnej klasy wyborczej, dopełniane będą także w tych miejscowościach, w których dokonywują wyboru wyborcy z gmin wiejskich.

Gdzie w klasie wyborców z gmin wiejskich i w powszechnej klasie wyborczej wybory do Izby dokonywane będą bezpośrednio, nie można wogóle tak łatwo ustawą oznaczyć miejsca dla przedsiębrania wyboru.

Ustanowienie niewielu miejsc wyborów, naprzykład oznaczenie jako miejsc wyboru, tylko siedzib sądów powiatowych, byłoby w następstwach bardzo uciążliwe dla wyborców; przeprowadzenie wyboru w każdej gminie zdaje się być ze względów techniczno-wyborczych niedogodne, gdyż nie byłoby rzeczą możliwą dla tylu, równocześnie odbywających się aktów wyborczych, przeznaczyć wymaganej liczby odpowiednich komisarzy wyborczych i członków komisyi wyborczych.

Pozostawia się zatem władzy politycznej utworzenie w obrębie okręgów wyborczych, mniejszych okręgów z osobnemi miejscami wyboru.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że przez połączenie kilku mniejszych gmin mają być utworzone okręgi, obejmujące najwyżej 4000 mieszkańców.

Zasada, przyjęta dla klasy wyborców z gmin wiejskich, że na 500 mieszkańców przypada 1 wyborca, zostaje utrzymana także dla powszechnej klasy wyborczej. Jest jednak rzeczą nieodpowiednią, przyznawać w tej ostatniej, gminom, mającym mniej niż 500 mieszkańców, po jednym wyborcy, ponieważ prawo wyboru jest tu przywiązane do osoby obywatela państwa i musi być odłączone od organizacyi, do której obywatele należą.

Z tego samego powodu postanowienie §. 11 ordynacyi wyborczej do Rady państwa, według którego właściciele wielkich posiadłości biorą udział w wyborach z kuryi gmin wiejskich jako wyborcy, nie ma zastosowania w nowej klasie wyborczej (§. 10c).

Ze względu na znaczny przyrost wyborców w nowej kuryi należy przeprowadzić wybór wyborców w gminach, liczących przeszło 1000 uprawnionych do wyboru — w kilku lokalach wyborczych — a liczbę wyborców, przypadających na taką gminę, należy rozdzielić na pojedyńcze lokale.

Doświadczenie wykazało, że także przy bezpośrednich wyborach w miastach i większych osadach należy wyznaczyć kilka lokali wyborczych, aby zapobiedz zbytniemu natłokowi wyborców i zabezpieczyć prawidłowe przeprowadzenie wyboru, w czasie do tego przepisanym.

Także w sprawie wygotowywania kart legitymacyjnych uznano za stosowne zaprowadzić ułatwienie w tym kierunku, aby wpisywano do kart nazwiska i adresy wyborców tylko w kuryi wielkich posiadaczy (najwyżej opodatkowanych).

Dla pozyskania odpowiednich komisarzy wyborczych przy wyborach bezpośrednich z kuryi gmin wiejskich i w kuryi powszechnej, urząd komisarzy zostaje uznany w §. 32 za honorowy, do przyjęcia którego każdy obywatel jest obowiązany.

Przy tworzeniu okręgów wyborczych zważano na to, aby te okręgi były równomiernie i terytoryalnie połączone, tudzież, aby narodowe konfiguracye o tyle brane były w rachubę, o ile to da się pogodzić z powyższymi względami.

Rada Państwa.

(CDI. posiedzenie Izby poselskiej).

(*J. Gl.*) **Wiedeń,** 15 lutego. (Koresp. *Gazety Lwowskiej).*

Prezydent Chlumecky zagaja posiedzenie o godz. 12 m. 15. Izba bardzo licznie zgromadzona; z Koła polskiego kilkunastu członków jeszcze nieobecnych.

Na ławie rządowej wszyscy bez wyjątku członkowie gabinetu. W lożach i na galeryi nie wiele miejsc pustych.

Rząd wnosi projekt ustawy o reformie wyborczej; zamknięcie rachunków funduszu melioracyjnego z roku 1894; dodatek do preliminarza budżetu na rok 1896, tyczący się emerytury biskupa tryesteńskiego ks. Glaviny; projekt ustawy o wymierzaniu podatku czynszowego na okres dwuletni; preliminarz funduszu melioracyjnego na rok 1896; projekt ustawy o opodatkowaniu obrotu walorów (reforma podatku giełdowego); zamknięte rachunki budżetowe z r. 1894; dodatek do preliminarza budżetu na r. 1896, w sprawie stypendyów podróżnych dla nauczycieli nauk przyrodniczych w szkołach średnich; projekt ustawy o pozyskaniu pieniędzy (165.000 zł.) na powiększenie jednego z gmachów wydziału lekarskiego czeskiego uniwersytetu praskiego; dodatek do preliminarza budżetu na rok 1896, na naprawy budynków kościelnych i plebańskich w Krainie, należących do etatu funduszu religijnego, uszkodzonych trzęsieniem ziemi; projekt ustawy o pozyskaniu pieniędzy (68.000 zł.) na zakupno i urządzenie domu dla gimnazyum w Nowym Sączu w miejsce spalonego gmachu; dodatek do preliminarza budżetu na rok 1896, na restauracyę kościoła św. Ignacego w Pradze; projekt ustawy o pozyskaniu pieniędzy (900.000 zł.) na przebudowanie starego gmachu skarbowego (dawnej fabryki broni) w Wiedniu na gmach instytutowy dla wydziału lekarskiego uniwersytetu wiedeńskiego; projekt ustawy o pozyskaniu pieniędzy (190.000 zł.) na zbudowanie nowego gmachu dla trzeciego gimnazyum w Krakowie; dodatek do preliminarza budżetu na r. 1896 odnoszący się do etatu nowego Ministerstwa kolejowego i pobierania podatku gruntowego wedle wymiaru dotychczasowego, dopóki nie będzie ustanowiona nowa suma ogólna tegoż podatku.

Pan Prezes gabinetu hr. Badeni przedstawia Izbie nowomianowanych Ministrów pp. Rittnera i Guttenberga.

Prezydent poświęca wspomnienie pośmiertne ś. p. Klaiczowi i zmarłemu Popperowi.

Pos. Globocznik (z Krainy) złożył mandat poselski.

Nowowybrany poseł Erb (z Górnej Austryi) składa przyrzeczenie na konstytucyę.

Tu zabiera głos Pan Prezes gabinetu hr. Badeni, aby uzasadnić projekt reformy wyborczej. Mowę tę podajemy osobno.

Pos. Pacak imieniem Młodoczechów w interpelacyi do Pana Ministra sprawiedliwości żąda, aby najwyższy Trybunał przyprzyspieszył swoje orzeczenia o legalności czy nielegalności konfiskowania dzienników za podawanie mów wygłoszonych w Radzie Państwa w języku czeskim.

Pp.: Kuenburg (imieniem lewicy), Engel (imieniem Młodoczechów), Deym (imieniem konserwatywnej posiadłości ziemskiej), Zaleski (imieniem Koła polskiego), Steinwender (imieniem Niemców-narodowców) i Dipauli (imieniem katolickiego stronnictwa ludowego) składają na stole prezydyalnym następujący wniosek pilny: „Wzywa się Rząd, aby na mocy artykułu XXIII. ustawy z dnia 21 maja r. 1887 zawczasu wypowiedział Węgrom traktat o związku handlowym i celnym i aby w związku z wszystkiemi innemi sprawami, wchodzącemi w skład umowy z Węgrami, postarał się, żeby w nowym traktacie o związku handlowym i celnym z Węgrami polityczne i ekonomiczne interesa przedlitawskiej połowy Monarchii w całej pełni zawarowane i wszystkie te krzywdy z gruntu usunięte były, ktore rzeczywiście wyrządzono królestwom i krajom reprezentowanym w Radzie Państwa a to skutkiem niewłaściwego wykładania i zastosowywania poszczególnych stypulacyj teraźniejszego traktatu o związku handlowym i celnym“.

Pos. Kuenburg, uzasadniając pilność wniosku powyższego, zaznacza, że Sejmy krajowe jednomyślnie powzięły podobneż uchwały, bo wszędzie panuje niezadowolenie z teraźniejszego stanu rzeczy co do stosunku z Węgrami. Oświadcza, że lewica nie pragnie zniesienia związku handlowego i celnego z Węgrami, ale słusznie domagać się musi na podstawie smutnych doświadczeń, takiej zmiany stypulacyi, żeby produkcya austryacka i przemysł austryacki nie doznawały już wielkiej krzywdy. Lewica spodziewa się, że Rząd poprze usiłowanie parlamentu co do sprowadzenia słusznego stanu rzeczy, w którymto celu wypowiedzenie traktatu zawczasu będzie rzeczą nieodzowną. Mowca spodziewa się, że Izba przyjmie wniosek powyższy jednomyslnie. *(Hucze brawa).*

P. Engel oświadcza, że Młodoczesi woleliby inną stylizacyę wniosku, że atoli aby osiągnąć jednomyślność uchwały godzą się i na tekst powyższy. *(Huczne brawa).*

Pos. Deym jako przewodniczący szlachty konserwatywnej w klubie Hohenwarta oświadcza, że stanowisko jej w tej sprawie jest takie samo, co i w Sejmie czeskim; dla tego przystąpił do grona wnioskodawców. *(Huczne brawa* z klubu Hohenwarta).

Pan Minister handlu bar. Glanz: Wysoka Izbo! Traktat o związku handlowym i celnym między obiema połowami Monarchii zawiera postanowienie, że można wypowiedzieć go pod koniec roku przedostatniego, i że inaczej traktat ten pozostanie w mocy przez następnych lat dziesięć. Świadom wielkiej odpowiedzialności, jaką na Rząd nakłada sprawa odnowienia tego traktatu, Rząd niedawno rozpoczął w tym względzie rokowania z Węgrami, a usiłowania jego są skierowane ku temu, żeby jeszcze przed terminem wypowiedzenia rokowania doprowadziły do umowy zupełnie zgodnej z interesami austryackiemi. *(Huczne brawa).* W tym duchu przyjmujemy wezwanie złożone w ninejszym wniosku pilnym jako wyraz panującego w Izbie zapatrywania i w tym duchu Rząd postąpi. *(Powszechne huczne brawa)*

Izba jednomyślnie uznaje pilność wniosku, poczem zaraz bez dyskusyi uchwala sam wniosek także jednomyślnie. *(Przeciągłe hucene i powszechne brawa i oklaski).*

Na porządku dziennym dalszy ciąg rozpraw szczegółowych o budżecie. Pod dyskusyę idą pierwsze rozdziały etatu Ministerstwa wyznań i oświecenia.

Pos. Schlesinger (antisemita) rozwodzi się o stosunku nauk przyrodniczych do teologii, karcąc zarozumiałość przyrodników, którzy własnem źdźbłem rozumu wynoszą się ponad wszechrozum Stwórcy ich własnego rozumku. Mowca dowodzi, jak zgubnie wpływa materyalistyczna nauka niedowarzonych profesorów uniwersyteckich na ducha ludności. Mowca kończy rezolucyą z wezwaniem do Rządu, aby tym nadzwyczajnym profesorom szkół głównych, którzy wykładają nauki wchodzące w plan egzaminacyjny, wyznaczono płacę siódmej rangi urzędniczej.

Pos. Lorber wnosi rezolucyę w duchu zjednoczenia gimnazyów ze szkołami realnemi. Z wywodów jego wynika, że gimnazya mają ustąpić szkołom realnym. Za taką reformę obiecuje mowca Ministrowi oświecenia wdzięczność milionów ludności.

Pos. Szamanek ujmuje się za czeskiemi szkołami na Szląsku, Morawie i w samych Czechach.

Pos. Demel w wywodzie o szkołach na Szląsku oświadcza się imieniem Niemców stanowczo przeciw założonemu prywatnemu gimnazyum polskiemu w Cieszynie.

Na tem przerwano obrady.

Rząd wniesie jeszcze między innemi projekt ustawy o zbudowaniu drogi żelaznej z Chodorowa do Podwysokiego.

Pos. Kraus składa na stole prezydyalnym wniosek pilny, który żąda materyalnej odpowiedzialności Państwa za krzywdę, której doznają osoby asekurowane na życie w likwidującem Towarzystwie ubezpieczeń „Austria“.

Pos. Kaizl w wniosku pilnym żąda, ażeby Rząd usprawiedliwił się z utworzenia Ministerstwa kolejowego bez zezwolenia parlamentu.

Oba wnioski za zgodą wnioskodawców staną na porządku dziennym posiedzenia następnego.

Pos. Slama wnosi interpelacyę do Pana Prezesa gabinetu, dla czego mowy czeskie i polskie, wygłaszane w Sejmie szląskim, nie są drukowane w protokole stenograficznym.

Koniec posiedzenia o godzinie 4. — Następne w poniedziałek.

Mowa Pana Prezesa gabinetu J. E. hr. Kazimierza Badeniego,

wygłoszona przy wniesieniu projektu reformy wyborczej, opiewa jak następuje:

Wysoka Izbo!

Z Najwyższego upoważnienia mam zaszczyt przedłożyć wys. Izbie projekt ustawy zmieniającej ustawę zasadniczą reprezentacyi Państwa, tudzież projekt ustawy zmieniającej ordynacyę wyborczą do Rady państwa. Ważność przedmiotu niech mię wytłómaczy, że już dziś wypowiem o projekcie tym słów kilka, że przedewszystkiem uzasadnię, dla czego Rząd załatwienie tej sprawy uważa za rzecz naglącą. Gdy przed półtrzecia rokiem Rząd ówczesny uczuł się zniewolonym podjąć inicyatywę w sprawie reformy teraźniejszego prawa wyborczego, sytuacya polityczna otrzymała nagle postać całkiem odmienną. Okazało się, że był to krok oddziaływający nie tylko chwilowo. Sprawa reformy wyborczej stała się odtąd polityczną sygnaturą całego następnego okresu. Ona to panowała przeważnie nad sytuacyą parlamentarną, ona to decydowała o każdej prawie politycznej akcyi Rządu i stronnictw, ona to stała się w parlamencie i poza parlamentem najpierwszą kwestyą polityczną. Rzecz jasna, że w tym samym stopniu wszystkie inne sprawy bez względu na ich znaczenie ekonomiczne i na doniosłość ich dla Państwa, zepchnięte zostały na drugi plan. Rozbierać przyczyny tego stanu rzeczy, i dochodzić, czy nie można było traktować projektu reformy wyborczej spokojniej, w sposób mniej, że tak powiem, nerwowy, byłoby dziś bez wszelkiego pożytku praktycznego. Mamy przed sobą fakt, z którym liczyć się musimy, mianowicie fakt ten, że nasze życie polityczne pozostaje pod wybitnym wpływem kwestyi nierozwiązanej i że ten stan zawieszenia przeszkadza załatwieniu ważnych zadań Państwa. A więc nie dla zaspokojenia natarczywości stronnictw radykalnych i jeszcze radykalniejszych ich przywódców, ani też aby dać posłuch groźbom i hasłom ich, przystępujemy natychmiast do reformy wyborczej, lecz dla tego, że musi zależeć nam na tem, by stworzyć nieodzowne waruki należytego roztrząśnięńcia i rozpoznania spraw Państwa i żeby uprzątnąć z drogi wszystko, co polityczną akcyę czynników decydujących zwraca jednostronnie w jeden tylko kierunek.

Przytoczyłem to, żeby uzasadnić, dla czego Rząd wielką przywiązuje wagę do jak najrychlejszego załatwienia wniesionych dziś projektów. Rozumie się samo przez się, że to nie dowodzi jeszcze, iżby projekty te były słuszne także same w sobie, co do swej treści. W tym tedy względzie pozwalam sobie podnieść co następuje:

Główna tendencya ruchu w sprawie reformy wyborczej skierowana jest u nas do rozszerzenia prawa wyborczego. Określę przeto stanowisko, jakie mojem zdaniem w obec tej dążności powinno być decydującem. Gdy w społeczności stanowiącej państwo, konstytucyjnie uznane jest współdziałanie obywateli w kierownictwie spraw publicznych, współdziałanie to staje się pewnego rodzaju funkcyą publiczną i jest prawem ale zarazem także obowiązkiem każdej jednostki. Wymaga ono jednak także świadomości tego prawa i obowiązku obywatelskiego, która nie bywa równa po wszystkie czasy i u wszystkich klas społeczeństwa, lecz, jak nas poucza doświadczenie dziejowe, właściwa jest w wyższym stopniu tym warstwom ludności, które materyalnie i intelektualnie lepiej są sytuowane. W takiej fazie rozwoju państwa może być bardzo stosownem tego rodzaju urządzenie, że tylko ciaśniejsze koło obywateli jest powołane do współdziałania w życiu publicznem; a byłoby to wielkim błędem uważać taki stan prawny — co często słyszymy — za naruszenie prawa, za krzywdę społeczną, za gwałt i t. p. Skoro atoli takie ograniczenia opierają się na podstawie nie zasadniczej, lecz faktycznej, przeto też powinny ustawać w tym samym stopniu, w jakim coraz szersze warstwy ludności dochodzą do świadomości swojego stanowiska obywatelskiego i swoje wykluczenie z życia publicznego uczuwają jako pokrzywdzenie praw swoich. Praktycznemu politykowi będzie tedy zależało na tem, żeby rozpoznać właściwą chwilę, w której takie rozszerzenie praw politycznych miałoby podstawę swą w faktycznym rozwoju społeczeństwa.

Otóż Rząd jest tego zdania, że rozwój stosunków publicznych u nas nie pozwala już słusznie podtrzymywać nadal dotychczasowych ograniczeń ordynacyi wyborczej do Rady Państwa. W jakiż tedy sposób zaprowadzić w konstytucyi naszej to rozszerzenie prawa wyborczego? Pozwólcie mi, szanowni panowie, że w tym względzie przyznam się do zasady, która, jakkolwiek mało oryginalna i często powtarzana, zasługuje na przypomnienie przy każdej akcyi politycznej przedsiębranej w większym stylu: reformy polityczne i społeczne powinno się nawiązywać do tego, co już jest; to, co się historycznie wytworzyło, powinno się harmonijnie wiązać z wymaganiami teraźniejszości. *(Brawo, brawo!).* Gdybyście, szanowni panowie, zarzucili mi, że nasze rządy konstytucyjne są zbyt młode jeszcze, by mówić można o ich historycznem ukształtowaniu, odpowiedziałbym, że konstytucya nasza co się tyczy zewnętrznego wejścia w życie nie istnieje wprawdzie od bardzo dawna, że atoli mimo to wyrosła z wytworzonego wiekami stanu rzeczy w Monarchii i dla tego nie jest pozbawiona tła historycznego. Biorąc na uwagę szczególnie prawo wyborcze, widzimy dwie zasady, których dotychczas zawsze trzymano się we wszystkich naszych ustawach konstytucyjnych, równie w statutach krajowych, jak w zasadniczych ustawach Państwa. Jedną z nich jest reprezentacya interesów, drugą indywidualność każdego królestwa i kraju. W jakimże stosunku do dwu tych zasad zostają projekty dzisiaj wniesione? Cztery kategorye interesów, ustanowione w teraźniejszem prawie wyborczem, są w projektach dzisiejszych całkowicie zachowane, ale uzupełnione utworzeniem nowej ogólnej klasy wyborców; a więc: reprezentacya interesów powiązana z powszechnem prawem wyborczem.

Nie będziecie, szanowni panowie, wymagali odemnie, żebym tu akademicznie rozbierał kwestyę powszechnego prawa wyborczego. Temat ten jest już przez teoretyków i praktyków, w literaturze i w parlamentach tak rozlicznie roztrząśnięty, że można pewnie uważać go za prawie zupełnie wyczerpany. Idzie tylko o to, jakie kto zająć zechce stanowisko; umotywowanie samo można wtedy przyjąć z góry jako znane. Dla tego, szanowni panowie, nie weźmiecie mi za złe, że kilkoma słowy określę tylko stanowisko projektu rządowego. Nie chcemy, żeby powszechne prawo głosowania było wyłączną podstawą systemu wyborczego; przeciwnie łączymy z niem zastrzeżenie, żeby okrom prawa wyborczego, które polega tylko na przynależności do Państwa i ztąd należy się wszystkim obywatelom bez różnicy, uznano także to prawo wyborcze, które polega na szczególnych ekonomicznych i kulturnych stosunkach obywateli; innemi słowy, żeby obok reprezentacyi osób miała miejsce reprezentacya odrębnych całości społecznych. Że tę drugą reprezentacyę uznaliśmy za już istniejącą w teraźniejszych kategoryach interesów i poprostu przejęliśmy ją do nowego systemu, jest to — nie myślę zatajać tego — słabym punktem w projekcie rządowym. Nie jakobyśmy powątpiewali o trafności tej zasady, lecz dla tego, że przyznać musimy, iż reprezentacya iateresów w teraźniejszem prawie wyborczem niezupełnie urzeczywistnia ideę reprezentacyi rozczłonkowanej wedle odrębnych ekonomicznych i kulturnych całości, a ztąd wymaga reformy. Ale pozwólcie mi szanowni panowie, że o projekcie tym wypowiem swe zdanie całkiem otwarcie i bez ogródki. Reforma ta wobec teraźniejszej sytuacyi politycznej i parlamentarnej nie dałaby się przeprowadzić; rozpoczynać ją znaczyłoby wysunąć wszelką reformę wyborczą gdzieś daleko w nieoznaczoną przyszłość. Ponieważ tego Rząd nie chce, lecz owszem usilnie pragnie, żeby reforma wyborcza przyszła do skutku, i szczerze też przeprowadzić ją myśli, przeto poprzestaje na rozszerzeniu tylko prawa wyborczego jako na postulacie, który w teraźniejszych okolicznościach jedynie da się przeprowadzić, który też najwięcej ma za sobą słuszności i najwięcej jest dojrzały do załatwienia.

Druga zasada, którą pozwoliłem sobie wymienić, t. j. indywidualność królestw i krajów, także jest zachowana we wniesionych projektach. W nowej klasie wyborców nabiera ona wyrazu przez to, że po pierwsze każdy kraj będzie wybierał dla siebie, że po drugie, staramy się ustanowić stosunek posłów każdego kraju do ogólnej liczby posłów wedle pewnych zasad, równych dla wszystkich. Tak samo dzieje się zadość owej zasadzie przez to, że pytanie, czy wybierać pośrednio czy bezpośrednio, pozostawia się decyzyi ustawodawstwa krajowego, a więc w różnych krajach różnie może być rozstrzygnięte.

Obszerniejszem omówieniem szczegółowych postanowień projektu dziś wys. Izby zajmować nie myślę, zwłaszcza gdy w dodanych doń uwagach objaśniających znajdziecie, szanowni panowie, należyte umotywowanie, a nadto wśród samego parlamentarnego roztrząsania projektu Rząd niewątpliwie będzie miał sposobność pomówić o punktach szczegółowych. Zechciejcie tedy, szanowni panowie, przystąpić do rozpatrzenia projektu z tą samą intencyą i w tej samej myśli, jaką Rząd powoduje się przy jego wniesieniu. Rozwiążcie ważną tę kwestyę wolni od wszelkiej małoduszności i od uprzedzeń, ale i wolni od wszelkiego doktryneryzmu ignorującego warunki rzeczywiste a zawsze gotowego poświęcić to, co się nastręcza dobrego, na rzecz czegoś urojonego lepszego. *(Brawo, brawo!)* Nie ujdzie uwagi waszej, szanowni panowie, że zasadnicze postanowienia projektów tych są wewnętrznie z sobą powiązane i nawzajem od siebie zawisłe, skutkiem czego nie uchodziłoby przyjąć tylko niektórych z nich, któreby może dogadzały temu czy owemu stanowisku stronniczemu; projekty te stanowią owszem ściśle powiązaną całość. Zależnie od tego, czy dacie im aprobatę swą, czy odmówicie, dziś już przewidzieć można najbliższą przyszłość parlamentarną. Jeżeli projekty te za współdziałaniem waszem staną się ustawą, wtedy wys. Izba godnie zakończy jeden okres naszej wewnętrznej historyi konstytucyjnej i otworzy wybranej na nowych podstawach reprezentacyi ludności drogę do skutecznej pracy. Od was wielce szanowni panowie, zależy teraz orzec o tej sprawie. Wasz światły rozum i patryotyzm niech wam wskażą drogę właściwą. *(Huczne brawa).*

Bułgarya.

Depesze z Sofii podawane za pośrednictwem urzędowej *Agencyi Bałkańskiej* głoszą na najrozmaitsze tony zapał i radość ludności z powodu przejścia ks. Borysa na prawosławie i ustanowienia w stolicy bułgarskiej stałej rossyjskiej reprezentacyi dyplomatycznej, co jest następstwem uznania przez Rossyę ks. Ferdynanda.

W bułgarskich kołach urzędowych krąży pogłoska, że prezes gabinetu Stoiłow poda się do dymisyi, uzasadniając ją tem, iż spełnił powierzone sobie posłannictwo, poczem podejmie się utworzenia nowego gabinetu, złożonego z tych samych ministrów, z wyjątkiem

Naczowicza, w którego miejsce zamianowany ma być ministrem spraw zagranicznych Stanciew, dotychczasowy agent bułgarski w Wiedniu. Ma ustąpić także minister wojny Petrow, który przed tygodniem nie bez tendencyi oświadczył w sobraniu, podczas obrad nad budżetem wojskowym, że Bułgarya nigdy się nie zrzeknie swej niezawisłosci.

Słychać, że ks. Borys ma być odwieziony do matki, ks. Maryi Ludwiki, tak bowiem ułożono jeszcze przed wyjazdem księżnej do Nizzy. Dzienniki sofijskie donoszą, że księżna powrócić ma po ośmio-tygodniowym pobycie w Nizzy wraz z synami Borysem i Cyrylem do Sofii.

O ceremoni piątkowej w soborze dodają depesze kilka zajmujących szczegółów. Małoletniego księcia przywieziono do świątyni w karecie galowej. Ministrowie wyszli naprzeciw niego, wnieśli go do soboru i posadzili na krześle tronowem. Chłopię, ubrane było w białą szatę, ozdobioną orderami. Hr. Goleniszczew-Kutuzow powstał i wziął księcia Borysa na ręce, poczem rozpoczął się obrzęd religijny namaszczenia olejami. Wszyscy obecni — dodaje depesza — radowali się, niektórzy płakali. Po ceremonii namaszczenia przystąpiono do udzielenia św. Komunii. Książę Ferdynand wziął na ręce swojego syna i podniósł go sam do przyjęcia Komunii, poczem usadził go napowrót na krześle i począł przyjmować życzenia. Pierwszym z winszujących był egzarcha bułgarski, przyczem książę przeżegnał się i ucałował go w rękę. Książę trzymał krzyż wedle obrządku wschodniego. Następnie wynieśli ministrowie ks. Borysa z cerkwi. Tłumy otaczające cerkiew witały go gromkimi okrzykami hura! Zagrzmiały działa. Podczas tego nabożeństwo w soborze trwało dalej. Pierwsze „wielolecie“ wygłoszone było na cześć cara, carowej i całego domu panującego w Rossyi, drugie na część księcia bułgarskiego, księżnej bułgarskiej i prawowiernego księcia Borysa. Po ukończeniu nabożeństwa, rozpoczęła się parada wojskowa.

Gdy hr. Goleniszczew-Kutuzow powracał do domu powitał go w imieniu „ludu“ Piotr Stanczew mową następującą: „Naród bułgarski szczęśliwy jest, że po wieloletnich cierpieniach może powitać w pańskiej osobie monarchę rossyjskiego, opiekuna narodu bułgarskiego, który odnowił dobre stosunki pomiędzy oswobodzonymi a oswobodzicielami. Oby Bóg na przyszłość bronił naród bułgarski od licznych i odwiecznych wrogów słowiańszczyzny i kościoła prawosławnego. Niech żyje monarcha rossyjski, opiekun Słowian i prawosławia: hura!“

Po piątkowym obiedzie dworskim w pałacu, w którym, jak wiadomo, wzięli udział także nadzwyczajni wysłannicy cara i sułtana, oraz agenci dyplomatyczni Rossyi, Francyi i Serbii, odbyło się o godzinie 11 w nocy w szkole wojskowej przedstawienie goszczącej tutaj francuskiej trupy teatralnej pani A. Judic, na które wysłano liczne zaproszenia. Przedstawienie skończyło się o godzinie 2 rano. Książę, który, jak mówi depesza urzędowa „zdawał się być w wyśmienitym humorze“, dotrwał do końca i był przedmiotem licznych owacyj.

W sobotę wieczorem publiczność urządziła księciu i delegatom cara rossyjskiego i sułtana wielki korowód z pochodniami. Wznoszono także okrzyki przed konsulatem francuskim i serbskim.

Sprawa uznania ks. Ferdynanda.

Do wiedeńskiego *Fremdenblattu* telegrafują z Berlina, iż przedmiotem onegdajszej konferencyi kanclerza niemieckiego ks. Hohenlohe z austro-węgierskim ambasadorem Szögyeny-Marich były sprawy bułgarskie. Stwierdzono przytem zupełną zgodność mocarstw trójprzymierza i Anglii. Kwestya zamianowania księcia gubernatorem wschodniej Rumelii ma być załatwiona — prawdopodobnie bez trudności — po formalnem uznaniu ks. Ferdynanda.

Z oficyalnych kół berlińskich zapewniają w formie jak najbardziej stanowczej, iż od samego początku istniało w kwestyi uznania ks. Ferdynanda najzupełniejsze porozumienie pomiędzy mocarstwami trójprzymierza. Jeżeli zaś Rząd austro-węgierski pierwszy wysłał do Konstantynopola notyfikacyę o uznaniu księcia, to stało się dlatego, że gabinet wiedeński był przed wszystkimi innymi zapytywany przez ambasadę turecką jak sobie postąpi.

Skoro ambasada turecka w Berlinie tak samo postąpiła, rząd niemiecki natychmiast zawiadomił, że uznaje księcia.

Do *Polit. Corresp.* donoszą z Konstantynopola, że tamtejsze koła polityczne nie podzielają bynajmniej wyrażonej z kilku stron obawy, iż w skutek przywrócenia normalnych stosunków pomiędzy Rossyą a Bułgaryą, dyplomacya rossyjska w Sofii zajmie wkrótce dominujące stanowisko i wywierać będzie wpływ szkodliwy dla innych państw. Koła te owszem podnoszą, że kwestya bułgarska, która kryła dotąd w sobie zarodki zaniepokojenia, znalazła teraz naturalne załatwienie pożądane niewyłącznie tylko przez Bułgarów. Fakt, iż księstwo zajmie odtąd normalne międzynarodowe stanowisko, rozprasza obawy, jakie żywiono ze względu na postawę pozbawionego dotąd uregulowanych stosunków księstwa w obec pojawiających się ciągle na półwyspie bałkańskim różnorodnych kwestyj. Dalej zwracają na to uwagę, że z ewentualnością pogodzenia się Bułgaryi i Rossyi liczono się bezustannie, przewidywano to pogodzenie i zalecano je Bułgaryi ze strony państw zagranicznych.

KRONIKA

Lwów, 17 lutego.

— **Z c. i k. armii.** W stanie czynnym przeniesieni zostali: porucznik Karol Fuglewicz z 57 p. p. do szkoły realnej w Eisenstadt, lekarz pułkowy Sam. Bram z 10 p. p. do więzienia w Möllersdorf.

Do stanu czynnego obrony krajowej przeniesieni rezerw. lekarze-asystenci Sam. Obst z 30 p. p. i Natan Grauer z 41 p. p. Do stanu prezencyjnego przeniesiony porucznik Władysław Tymkowicz Czaykowski (z Przemyśla) z 24 p. p.

Jednoroczny urlop otrzymał kapitan Jakób Cudzich z 95 p. p. (w Krakowie) i akcesista rachunkowy Bern. Tauber z dyrekcyi inżynieryi w Kotarze (w Czerniowcach). W stosunek pozasłużbowy przeniesiony podporucznik rezerwowy Adam Dzieduszycki z 11 p. art.

— **Ze swiata.** Wczoraj odbył się u pp. Marszałkostwa hr. Badenich obiad, na który przybyli: JE. ks. Namiestnik Sanguszko z małżonką, T. hr. Stadniccy z panną Maryą Piwnicką, Stanisławowie hr. Mycielscy, Stanisławowie Jędrzejowiczowie, Augustowie Stojowscy, Emil hr. Potocki, W. Fedorowicz, Juliusz hr. Bielski, Kazimierz Skrzyński i W. hr. Stadnicki.

W sobotę bawiono się wybornie i nader wesoło w Kasynie narodowem na pikniku, zorganizowanym przez hr. Michała Baworowskiego i hr Władysława Zamoyskiego. W kadrylu wzięło udział par 28, a ożywione tańce, które prowadził z młodzieńczym zapałem hr. Zamoyski, przeciągnęły się do 7 godziny.

Dziś odbędzie się w Kasynie narodowem trzeci i ostatni piknik, a jutro karnawał zakończy się w pałacu Namiestnikowskim.

— **Wybory do Rady miejskiej.** Wielce ożywiony ruch panuje w wielu zawiązanych w mieście komitetach przedwyborczych, zajmujących się przeprowadzeniem wyborów do rady miejskiej. Wczoraj wieczorem w sali ratuszowej odbył zgromadzenie komitet mieszczański. Na zgromadzeniu tem zdali sprawę referenci z przebiegu zgromadzeń w dzielnicach miasta i przedstawili listy proponowanych przez dzielnice kandydatów.

Przemawiali pp. Niemczynowski, Dobrowolski, Perediatkiewicz i inni jako sprawozdawcy ze zgromadzeń po dzielnicach. Następnie zabrał głos profesor dr. Ludwik Finkel, który w pięknem przemówieniu podniósł, iż pierwsze miejsce wśród naszych komitetów powinien zająć komitet mieszczański i oświadczył, iż zupełnie pisze się na program tego komitetu. Mowca zaznaczył, że na kilku zgromadzeniach wypowiadano ostrą krytykę dotychczasowej rady, kreślono daleko idące plany, ale zapomniano o starem przysłowiu „wedle stawu grobla“ i o tem, czy miasto ma pieniądze, aby urzeczywistnić szeroko zarysowane plany. Mowę dr. Finkla przyjęto hucznymi oklaskami. Dr. Finkel jest proponowany na radnego przez śródmieście.

Następnie p. Julian Lewicki podniół postulata mieszkańców dzielnicy III, a w szczególności żądanie przerzucenia wału kolejowego poza miasto. Przemawiali dalej pp. Śliwiński i Korosteński, redaktor *Dźwigni*, który żądał, aby przyszła rada ułożyła dokładny program, w jaki sposób ma rozdzielać fundusze przeznaczone na poparcie handlu i przemysłu w mieście. Na tem obrady zakończono i przewodniczący zamknął posiedzenie.

Nad przedstawionymi przez dzielnice kandydatami obradować będzie komitet ściślejszy komitetu mieszczańskiego, podda ich balotowi i wybierze tylko stu kandydatów.

Posiedzenie komitetu ściślejszego odbędzie się we wtorek o godzinie 4 popołudniu.

Komitety: mieszczański, miejski i katolicki mają się złączyć razem i postawić wspólną listę.

Zawiązały się nadto komitety realnościowy i t. zw. powszechny.

— **Bal prawników** w rzędzie wspomnień tegorocznego karnawału, zajmie niezawodnie jedno z miejsc najpierwszych. Zgromadził wiele piękności naszego miasta i cały świat prawniczy. Ożywione tańce, któremi przy muzyce dzielnej kapeli p. Rolla, kierowali pp. Rieger, Czemeryński i Lubieniecki, trwały do godziny 5 rano.

— **Honorowe obywatelstwo.** Reprezentacya miasta Rohatyna uchwaliła nadać obywatelstwo honorowe p. Bronisławowi Waydowiczowi, c. k. staroście w Rohatynie i p. Ignacemu Fido, c. k. radcy sądu krajowego w Przemyślu a byłemu naczelnikowi sądu w Rohatynie, za położone zasługi dla dobra miasta.

— **P. Stefan Surzycki,** otrzymał na Uniwersytecie w Lipsku doktorat *summa cum laude.*

— **Z Uniwersytetu.** P. Mieczysław Nartowski, rodem z Kowalowej, asystent profesora dr. Gluzińskiego, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Nabożeństwo żałobne.** Z powodu zgonu ś. p. Anastazyi Gerstmanowej, żony c. k. radcy Rządu dr. Teofila Gerstmana, odbędzie się jutro, staraniem grona nauczycieli c. k. wyższej Szkoły realnej, nabożeństwo żałobne w kościele OO. Dominikanów o godzinie 9 zrana.

— **Zamiast wieńca.** Tow. Bratniej pomocy słuch. Wszechnicy lwowskiej, złożyło zamiast wieńca na trumnę swego członka honorowego ś. p. profesora dr. Jana Paździery kwotę 10 zł. na fundusz im. Podkowicza.

— **Ślub** dr. Mieczysława Wierusz Kowalskiego, syna ś. p. Stanisława i Emilii z Koszutskich, z panną Anielą Kozłowską, córką Konstantego i ś. p. Florentyny z Zarembów, odbył się d. 15 b m. w Zagórzu, w pow. włoszczowskim, w gubernii kieleckiej.

— **Z toru łyżwiarskiego.** Wczoraj odbył się na torze łyżwiarskim konkurs w sztucznej jeździe na łyżwach. Do jury wydelegowało Towarzystwo wiedeńskie p. Kar. Sage, inżyniera techn., który wraz z p. Ernestem Fellnerem, jako stającym do współzawodnictwa w konkursie, przybył wczoraj do naszego miasta. Z uderzeniem godz. 10 przed południem zajęli sędziowie miejsca na ustawionej na torze trybunie, a sześciu współubiegających się w wyścigu, rozpoczęli ćwiczenia programem objęte. O godzinie 6 wieczorem zaś, jury ogłosiło sąd swój i przyznało I nagrodę medal szczerozłoty p. Ernestowi Fellnerowi, II nagrodę medal srebrny p. Witołdowi Łozińskiemu, III nagrodę p. Stan. Kubickiemu, nakoniec medal bronzowy p. Adamowi Hebenstreitowi.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Jan Hronegg Paździera, dr. praw i emer. profesor Uniwersytetu we Lwowie, w 84 roku życia.

W Krakowie, Władysław Bogumił Fabiański, suplent gimnazyalny, w 24 roku życia.

W Warszawie, Adela hr. Łubieńska, córka generała hr. Łubieńskiego i Konstancyi z hr. Ossolińskich, przeżywszy lat 90.

— **Z Obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 17 lutego 1896, godzina 12 w południe.

Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 16 lutego do 12 w południe d. 17 lutego b. r., mieliśmy wiatr połud.-zachodni o średniej prędkości 4 m/sek., niebo przeważnie zachmurzone a powietrze wilgotne (— procent wilgotności względnej). Opad, śnieg nieznaczny, wysokość opadu — mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —6·5°C., najwyższa —5·6°C. wczoraj w południe, najniższa —8·4°C. dziś w nocy.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o 12 w południe 771 mm.

— **Kara śmierci.** Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych, skazał trybunał w Krakowie na karę śmierci przez powieszenie Stanisława Klitę, szewca, który zamordował swego szwagra.

— **Samobójstwo.** Włościanin z Łuczki, koło Mikuliniec, zawrócony z Wiednia, dokąd się udał w zamiarze wyjazdu do Brazylii — utraciwszy ostatni grosz dzięki machinacyom agentów — z rozpaczy odebrał sobie życie przez powieszenie. Liczył lat 40, żonaty, ojciec rodziny.

— **Zmiana własności.** Dobra Strzylcze, należące do masy spadkowej po Taubie Baran z Peczeniżyna, nabył p. Emanuel Bauman, dzierżawca dóbr na Bukowinie.

— **Oryginalna wystawa.** W Mohylowie podolskim w tych dniach na rogach ulic ukazało się ogłoszenie p. t.: „Wystawa“ tej treści: „Dnia 23 lutego w Murafie, w pow. jampolskim, odbędzie się wystawa 50 skradzionych koni, uprzęży i powozów, odebranych od członków bandy złodziei końskich w Jampolu“.

(*Gl.*) **Ilość i wysokość domów w Wiedniu.** W r. 1890, gdy wcielono gminy podmiejskie do stolicy, miał Wiedeń 29.322 domy, która to liczba w ciągu lat trzech, t. j. do końca roku 1893 wzrosła na 30.645, a 270 pozostawało z końcem roku w budowli. W tej liczbie jest domów bez piętra 7331, jednopiątrowych 7545, dwupiętrowych 5417, trzypiętrowych 6277, czteropiętrowych 2796, pięciopiętrowych 934, sześciopiętrowych 72, siedmiopiętrowych 3; ale i w suterenach jeszcze były 4744 mieszkania, a na poddaszach 676 mieszkań. Wszystkie 3 domy siedmiopiętrowe znajdują się w śródmieściu, sześciopiętrowych zaś większa połowa (40); o jednem piętrze jest w śródmieściu 9, a nawet bez piętra 13; na poddaszach są w śródmieściu 92 mieszkania, w suterenach 196. *Statistisches Jahrbuch der Stadt Wien* chwilowo nie sięga dalej, jak do końca r. 1893; odtąd niejedno w owych liczbach już się zmieniło. Czynność budownicza jest obecnie tak ożywiona, że w kilku tygodniach stają zupełnie nowe z fundamentów kamienice cztero- i pięciopiętrowe; muruje się bez względu na silne mrozy (przed kilkoma tygodniami) nawet w nocy przy pochodniach. Od maja, a może już i wcześniej, domy te będą już zamieszkane. Powinszować pierwszym lokatorom!

(*Gl.*) **Porfir polski w bruku wiedeńskim.** Jeden z wiedeńskich korespondentów pisze nam: Z wydanego w roku 1887 magistrackiego sprawozdania o administracyi miasta Wiednia w r. 1885 dowiedziałem się, że między rozmaitym materyałem brukowym użyto w tymże roku (1885) na próbę porfiru polskiego (oczywiście z Krakowskiego) w ilości 1200 wielkich kostek brukowych, które położono między kościołem św. Szczepana a pałacem arcybiskupim. Wydane obecnie takież sprawozdanie, obejmujące lata 1889—1893, zawiera pierwszą i, jak się zdaje, zarazem także ostatnią wzmiankę o rezultacie tej próby. W roku 1890 wyjęto z bruku porfirowego kilka kostek, aby przekonać się o stopniu zużycia się ich w porównaniu z innym materyałem, wypróbowanym na tem samem miejscu bardzo ożywionego ruchu kołowego. Pokazało się, że porfir należy do materyału zużywającego się najwięcej; przez pięć lat próby ubyły blisko 4 milimetry z wysokości kostek, pod którymto względem porfir równa się granitowi z Mauthausen w Górnej Austryi, będącemu własnością miasta Wiednia; najmniej zużył się granit z Vilshofen w Bawaryi, który stracił tylko $1^1/_2$ milimetra na wysokości. Powierzchnia kostek porfirowych staje się przez zużycie wklęsłą, granitowych wypukłą. Porfir ma z granitem mauthausenskim tę także wspólną właściwość, że kostki są nierówno twarde, skutkiem czego powstają w bruku wyboje, wymagające często reparacyi. Dodając, że porfir jest o wiele droższy niż granit z własnego łomu, magistrat wiedeński oświadcza się przeciw sprowadzaniu porfiru.

— **Powodzenie Józefa Hoffmana** w podróży artystycznej po Rossyi, jest olbrzymie. Obliczają, że podróż da co najmniej 50.000 rubli czystego dochodu.

— **Pogrzeb Gabillona**, odbył się w Wiedniu przy ogromnym udziale publiczności; nad trumną przemawiali wymownie dyrektor Burgu p. Burghardt i kolega zmarłego artysta Hartman.

— **Odkrycie bieguna północnego.** Telegram „Agencyi rossyjskiej“ doniósł o odkryciu bieguna północnego przez znanego podróżnika norweskiego Nansena. Wiadomość o tem otrzymano przez dostawcę Nansena, Kusznarowa, w Niższym Kołymsku. Jest to osada, mająca około 400 mieszkańców, położona przy ujściu rzeki Kołym do morza Lodowatego. Ostatnia wiadomość o Nansenie, która doszła do Europy, pochodzi z 3 sierpnia 1893 r. Odbywał wówczas podróż wzdłuż brzegów Syberyi, do ujścia rzeki Olenisk i od brzegów wysp Nowej Syberyi, miał zamiar zwrócić się na północ i powracać następnie około Grenlandyi. Obecnie wieść nadchodzi ze stron wręcz przeciwnych niż te, któremi powracać zamierzał. Przypominamy, iż ubiegłej jesieni pojawiła się pogłoska, jakoby na zachodnich brzegach Grenlandyi stał uwięziony w lodach okręt, bardzo podobny do „France“, na którym wyruszyła ekspedycya Nansena.

Dr. Fritjof Nansen urodził się 10 października 1861. Kształcił się na Uniwersytecie w Chrystyanii i odbył pierwszą swą podróż północną w 1882 roku na okręcie dla połowu fok, zwanym „Wirking“. Na okręcie tym dotarł do Jan Mayen i Spitzbergenu i był na morzu Lodowatem pomiędzy Grenlandyą a Islandyą. Po powrocie z tej podróży, mianowany został konserwatorem oddziału historyi naturalnej w Muzeum w Bergenie. W maju 1888 r. udał się w podróż po Grenlandyi, którą przeszedł wzdłuż i wszerz i spędził zimę pomiędzy Eskimosami. Podróż ta, która wsławiła jego imię, rozwiała raz na zawsze baśni, krążące o Grenlandyi, jakoby wewnątrz tego lądu były obszary żyźne, niby piękne oazy na pustyni śnieżnej i lodowatej. Opis tej podróży zwrócił na młodego podróżnika uwagę uczonego świata, a w maju 1889 Nansen mianowany został kuratorem muzeum anatomii porównawczej przy Uniwersytecie w Chrystyanii. Kiedy w Norwegii dojrzał plan ekspedycyi do bieguna północnego, wszyscy uznali, że Nansen powinien stanąć na czele tej ekspedycyi. Nansen pokusił się o jedno z najśmielszych i najwspanialszych przedsięwzięć w dziedzinie podróży naukowych i czyn ten po wszystkie czasy wsławia jego imię. Od siedmiu lat Nansen ożeniony jest z córką profesora Uniwersytetu w Chrystyanii, Ewą Sars, która ma obecnie 27 lat i znaną jest jako głośna spiewaczka.

Notatki literacko-artystyczne.

Najj. Pan otworzył w sobotę przed południem wystawę z czasów kongresu wiedeńskiego, urządzoną w Muzeum austryackiem. Obecni byli: Najj. Pan, Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor, ambasadorowie: Eulenburg, Kapnist, Nigra, JE. Prezydent Ministrów hr. Badeni, P. Minister bar. Gautsch, oraz radca Dworu Jettel, jako przedstawiciel Ministerstwa spraw zagranicznych. W odpowiedzi na przemowę hr.

Abensberg-Traun, oświadczył Najj. Pan, że z szczególniejszem zadowoleniem otwiera osobiście wystawę, której przeznaczeniem jest odnowić i zachować pamięć nader ważnego historycznego okresu w dziejach ojczyzny. Najjaśniejszy Pan wyraził wszystkim tym, którzy brali udział w przeprowadzeniu patryotycznego przedsięwzięcia, Swoje najzupełniejsze uznanie.

Z teatru. Jutro daną będzie „Aida“; tytułową partyę odspiewa Marya De Nunzio — Amneris p. A. Dąbrowska, Radamcsa p. Warmuth, arcykapłana p. Jeromin.

Po dzisiejszem przedstawieniu „Małomieszczan“ odbędzie się próba z „Hanusi“ Hauptmana — we środę wieczór przedstawienia nie będzie z powodu generalnej próby z „Hanusi“, której pierwsze przedstawienie odbędzie się we czwartek.

Wczoraj odbyła sią czytana próba z czteroaktowej komedyi Michała Bałuckiego p. t.: „Sprawa kobiet“. W utworze tym wystąpią pp. Czaplińska, Cichocka, Bednarzewska, Chmieliński, Fiszer, Feldman, Woleński, Gasiński, Wysocki, Walewski, Kliszewski i t. d. „Sprawa kobiet“ graną będzie za dwa tygodnie; następną nowością będzie oryginalna komedya p. t.: „Mamuty“.

Wspaniałego dzieła: „Austro-węgierska Monarchia w słowie i obrazach“, pojawił się zeszyt 246, stanowiący początek nowego tomu, a zawierający początek opisu Moraw i Szląska austryackiego. Zdobią go liczne ilustracye, przedewszystkiem miasta Berna, wykonane po mistrzowsku przez Charlemonta, następnie ilustracye z rozmaitych okolic Moraw.

Głosy publiczne.

W sprawie wyborów do rady miejskiej otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

Ściślejszy komitet powszechny wydał odezwę do wyborców, na której między innymi umieszczono i nasze podpisy. Ponieważ nie zawiadomiono nas o treści tej odezwy, z którą się nie zgadzamy, ponieważ odezwa ta najniesłuszniej zarzuca naszym kolegom z rady miejskiej niedbałość i egoistyczne cele w sprawach miejskich, ponieważ bez naszej woli i wiedzy zostaliśmy do komitetu tego wybrani, przeto poczuwamy się do obowiązku zaprotestowania przeciw umieszczeniu naszych podpisów na powyższej odezwie.

Lwów, 16 lutego 1896.

Z poważaniem

Dr. Władysław Dulęba, dr. Edward Stroynowski, dr. Feliks Sielski, Henryk Blumenfeld, dr. Edwin Herschmann.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kurs gospodarstwa rybnego. d. 14 b. m. o godzinie 6 wieczorem skończył się cztery dni trwający kurs gospodarstwa rybnego, urządzony staraniem komitetu Towarzystwa gospodarczego we Lwowie, w tujejszej szkole lasowej. Wykłady, które objął p. T. Rozwadowski referent rybołowstwa w Wydziale krajowym ściągnęły liczne grono słuchaczy bo aż 62, z których 30 przybyło do Lwowa z prowincyi specyalnie na ten kurs, i to z odległych powiatów. W ogólnej liczbie słuchaczy było 15 uczni szkoły lasowej we Lwowie, reszta zaś z różnych innych zawodów. I tak było 7 właścicieli dóbr, 2 dzierżawców, 17 oficyalistów prywatnych (w tej liczbie 11 leśników), 5 nauczycieli ludowych, 2 włościan, 2 księży, 2 inżynierów, reszta zaś słuchaczy rekrutowała się z różnych innych zawodów. Niezwyczajna przy tego rodzaju wykładach pilność słuchaczy w uczęszczaniu na wykłady świadczyła dowodnie, że prelegent jędrnym a barwnym swym wykładem, ilustrowanym licznymi okazami, rysunkami i modelami potrafił obudzić wśród słuchaczy żywe zainteresowanie przedmiotem. Bo i przedmiot ten bardzo ciekawy — a dla kraju, jak nasz rolniczy, bardzo ważny.

Ostatni wykład zaszczycił swą obecnością JE. Marszałek krajowy St. Badeni i przez całą godzinę przysłuchiwał się z zajęciem wykładowi.

OSTATNIA POCZTA

W sprawie podróży Najj. Pani, donoszą z Tryestu do *Fremdenblattu*: Wczoraj (w d. 16 b. m.) odpłynął z Poli yacht „Miramar,“ którym dowodzi liniowy kapitan okrętowy Wachtel. „Miramar“ zdąża do Tryestu, aby ztąd zabrać cesarską kuchnię i służbę Najj. Pani. Z Tryestu popłynie „Miramar“ do Cap St. Martin, a w dniu 11 marca Najj. Pani uda się ztamtąd na pokładzie yachtu w podróż morską, która potrwa dwa miesiące.

Prasa całej Monarchii omawia projekt reformy wyborczej i przemówienie Pana Prezydenta Ministrów, wygłoszone na sobotniem posiedzeniu Izby posłów. W artykułach dzienników przebija wyraźnie wysokie uznanie dla wnikających głęboko w rzecz i stawiających ważną sprawę otwarcie we właściwem świetle, wywodów hr. Badeniego, które znalazły tak przychylne przyjęcie w Izbie, oraz dla samego projektu reformy, łączącego harmonijnie z wymaganiami postępu, to co wytworzył dotychczasowy rozwój konstytucyi w Austryi.

Oprócz reformy wyborczej wniósł Rząd na sobotniem posiedzeniu Izby posłów jeszcze szereg innych przedłożeń. W szczególności P. Minister skarbu przedłożył zmieniony projekt ustawy finansowej na r. 1896; zmianę tę spowodowało utworzenie nowego Ministerstwa kolei żelaznych i zostająca z tem w związku nowa organizacya administracyi kolei państwowych. Rząd nie domaga się jednak z tego powodu zwiększenia zapotrzebowania na r. 1896.

P. Minister skarbu wniósł także projekt nowego podatku giełdowego (podatku od obrotu na giełdzie, *Effectenumsatzsteuer)*. Projekt ten postanawia, że podatek giełdowy ma za każdy zwyczajny obrót *(einfacher Schluss* t. j. przy papierach oprocentowanych 5000 zł. nominalnej wartości; przy innych papierach 25 sztuk) wynosić na przyszłość 50 ct. od akcyj (papierów dających dywidendy) a od wszystkich innych efektów 20 ct.; tylko austryackie i węgierskie zapisy długu państwa wyjątkowo opłacają nadal 5 ct. od każdego pojedyńczego obrotu. Dotychczas opłata wynosiła w ogóle 10 ct. od każdego obrotu wszelkich papierów bez różnicy; teraz uczyniono różnicę w papierach wartościowych, i opłatę od papierów akcyjnych powiększono pięciokrotnie, a od papierów innego rodzaju ją podwojono. Równocześnie obowiązek prowadzenia rejestru interesów giełdowych, ograniczony dotychczas do kupców protokołowanych, został obecnie rozszerzony na wszystkich, którzy zajmują się zawodowo operacyami giełdowemi. Rezultat finansowy dotychczasowego podatku giełdowego w r. 1895 wynosił 816.505 zł. Jeżeli proponowane podwyższenie zostanie przyjęte, obliczono, że dochód z tego podatku wzrośnie o 2.177.256 zł. czyli do kwoty 2.993.761 zł.

P. Minister oświaty, prócz projektu ustawy, tyczącej się budowy nowego instytutu dla wydziału lekarskiego w Wiedniu (przy *Währingerstrasse)*, i projektu ustawy w sprawie rozszerzenia budynku wydziału medycznego Uniwersytetu czeskiego w Pradze, wniósł także projekta ustaw w sprawie kredytów dodatkowych na budowę trzeciego gimnazyum państwowego w Krakowie (kosztem 190.000 zł.) i na zakupno w Nowym Sączu domu na pomieszczenie gimnazyum państwowego, którego budynek zniszczył pamiętny pożar.

Według *Fremdenblattu* i *Morgen Presse* Rząd już na jednem z najbliższych posiedzeń Izby posłów wniesie projekt ustawy o pensyach dla wdów i sierót po urzędnikach państwowych. Ustawą przepisane kwoty zaopatrzenia doznają znacznego podwyższenia, tak więc zostanie spełnione jedno z najgorętszych życzeń stanu urzędniczego. Projekt tej ustawy będzie też w kołach urzędników państwowych przyjęty niewątpliwie z radością.

Komisya Izby posłów dla kwestyi pragmatyki służbowej dla urzędników państwowych, wygotowała obecnie sprawozdanie, w którem wnosi, aby znane oswiadczenie Pana Prezydenta Ministrów, złożone w komisyi, a tyczące się t. zw. urzędniczego reskryptu hr. Kielmansegga, oraz sprawy pragmatyki służbowej, — przyjąć do wiadomości.

Ustąpienie hr. Thuna ze stanowiska Namiestnika Czech, oraz mianowanie jego następcą dotychczasowego prezydenta Rządu kraj. na Szląsku, hr. Coudenhove, jest już urzędownie ogłoszone. Nowy Namiestnik Czech, przed powołaniem go do Opawy, był czynnym w Pradze, jako radca Namiestnictwa a następnie jako radca Dworu. Po rozwiązaniu rady miejskiej w Reichenbergu (Liberec), fungował tam jako komisarz rządowy. Hr. Coudenhove włada także zupełnie językiem czeskim, uchodzi za biegłego i energicznego urzędnika administracyjnego i — jak podnosi *Fremdenblatt* — spełnił wszystkie oczekiwania, przywiązywane do nominacyi jego na naczelnika Rządu kraj. na Szląsku. Hr. Coudenhove liczy lat 41. Na razie nie mianowano prezydenta Rządu kraj. na Szląsku, lecz poruczono prowadzenie agend obecnemu zastępcy prezydenta Rządu, radcy Dworu Gustawowi Klingerowi.

Jak do *Presse* telegrafują z Budapesztu, uchwalony w sobotę jednomyślnie przez Izbę posłów Rady państwa wniosek w sprawie wypowiedzenia związku handlowo-celnego między Austryą a Węgrami, wywołał w tamtejszych kołach politycznych sensacyę, widocznie bowiem nie spodziewano się go. Nie wywarł on jednak wrażenia niekorzystnego, widzą w nim bowiem środek zasadniczego uproszczenia rokowań ugodowych. W węgierskich kołach opozycyjnych panuje przekonanie, że wniosek ten dlatego postawiono, ponieważ w Wiedniu, mianowicie od kilku dni, poczęto żywić obawy, iż gabinet br. Banffyego nie będzie mógł przeprowadzić ugody przed nowymi wyborami do Izby posłów.

Z Budapesztu donoszą, że wszyscy ambasadorowie i posłowie uwierzytelnieni w Wiedniu otrzymali już od swoich rządów polecenie wzięcia udziału w uroczystościach, jakie odbędą się w Budapeszcie z okazyi tysiącletniej rocznicy państwa węgierskiego.

W niemieckiej radzie rolniczej wygłosił prof. Sering obszerny referat o zadłużeniu własności ziemskiej i stwierdził, że przesilenie rozszerzyło się także na stan włościański. Pod tym względem, zdaniem jego, są typowymi stosunki dolno-szląskie, gdzie włościanie stojący nad przepaścią ruiny ekonomicznej, przedstawiają 42 procent wszystkich właścicieli. Większa tedy część włościan w Niemczech zbliża się powoli lecz stale ku ruinie ekonomicznej.

Warsz. Dniewnik dowiaduje się, że ministerstwo oświaty projektuje przeniesienie warszawskiego instytutu weterynaryjnego do Smoleńska.

Praw. Wiestnik zamieszcza rozporządzenie, powołujące do przybycia na koronacyę w Moskwie oprócz gubernialnych marszałków szlachty i ich asystentów, 250 przedstawicieli znacznych rodzin szlacheckich, którzy w orszaku wezmą udział, dalej przedstawicieli miast, ziemstw i włościan, oraz komitetów giełdowych po trzech z każdego; z miast gubernialnych Królestwa Polskiego, osoby odpowiadające stanowiskiem naczelnikom miast; prezydenta miasta Warszawy, a z duchowieństwa katolickiego metropolitę mohylewskiego i arcybiskupa warszawskiego. Dozwolono składanie w darze chleba i soli, obrazów świętych, zabroniono natomiast składania adresów. Inne deputacye oprócz zaproszonych dopuszczone nie będą.

Gabinet Bourgeois poniósł znowu klęskę w senacie. Na porządku dziennym stało pytanie czy minister sprawiedliwości Ricard mówił w senacie prawdę, zaprzeczając jakoby sędzia Rempler napisał list protestujący przeciw swemu usunięciu? List ten tymczasem istnieje. Senator Monis wyjaśnił całą sprawę nielegalnego usunięcia Remplera, sędziego śledczego w sprawie kolei południowej i zastąpienia go sędzią Athalin; mowca wykazał dowodami niezbitymi fakt, że Rempler napisał list protestujący, którego istnienia minister negował z trybuny. W ogóle zachowanie się ministra Ricarda w tej sprawie jest skandalicznem.

Ricard bronił się niepewnie wśród objawów niecierpliwości senatu.

Prezes gabinetu Bourgeois zaprzeczał, jakoby rząd mięszał politykę do sprawiedliwości Ostatecznie senat przyjął ogromną większością porządek dzienny, wyrażający naganę dla rządu. Sytuacya jest bardzo naprężona; skoro Bourgeois nie chce poświęcić Ricarda pozostają dwie drogi: rozwiązanie Izby za pomocą senatu albo wojna z senatem i ewentualnie jego zniesienie, co jednak jest na drodze legalnej niemożliwe.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 lutego. Nadzwyczajne walne zgromadzenie Towarzystwa asekuracyjnego „Austria“ uchwaliło po ożywionej, a częściowo i burzliwej rozprawie 292 głosami przeciw 213 wnioski rady zawiadowczej, żądające uszczuplenia kapitału rezerwowego o 974.932 zł., rozdziału pozostałego ogólnego kapitału rezerwowego w sumie 2,535.060 zł. na poszczególne ubezpieczenia i na spłatę obniżonych pretensyi członków Towarzystwa z tytułu układów asekuracyjnych. Następnie uchwalono zwołać walne zebranie w czerwcu r. b. Przy tej sposobności reprezentant Rządu, radca Dworu Wolf oświadczył, że termin ten jest najdalszy na jaki Rząd przyzwolić może, albowiem Rząd największą wagę przywiązuje do tego, ażeby ubezpieczeni dowiedzieli się jak najspiesznej ile otrzymają. W końcu wybrano radę zawiadowczą.

Wiedeń, 17 lutego. *(Tel. pryw.).* Przedłożenie rządowe co do budowy kolei Chodorów-Podwysokie, upoważnia Rząd do budowy tej kolei na Rohatyn na koszt Państwa. Jako *maximum* kosztów oznacza kwotę 3.650.000 pod warunkiem, że Galicya dostarczy takiej sumy, jaka potrzebna jest do uzupełnienia dodatku stron interesowanych, który strony te mają zapłacić do wysokości jednego miliona. Budowa ma rozpocząć się w r. 1896 a być ukończona w przeciągu 2 lat.

Praga, 17 lutego. Wczoraj odbyło się zgromadzenie robotników, które zamierzało urządzić demonstracyę przeciw projektowanej reformie wyborczej. W zgromadzeniu wzięło udział około 8000 osób. Niektórzy uczestnicy tego zgromadzenia usiłowali wtargnąć w wąskie uliczki Starej Pragi i obrzucili kamieniami straż bezpieczeństwa, która ich powstrzymywała. Wskutek tego policya musiała zrobić użytek z broni. Demonstrantów rozpędzono; sześć osób uwięziono.

Bozen, 17 lutego. W ciągu dnia wczorajszego pogorszył się stan zdrowia Najd. Arcyksięcia Albrechta Salvatora. Wieczorem jednak stwierdzili lekarze lekkie polepszenie.

Budapeszt, 17 lutego. *(Tel. pryw.)* Dzienniki węgierskie występują przeciwko ostatniej uchwale austryackiej Izby posłów, tyczącej się wypowiedzenia traktatu cłowego austro-węgierskiego. *Pester Lloyd* życzy sobie prowizorycznego przedłużenia na jeden rok, ażeby nowo wybrane parlamenty miały sposobność rozstrzygnąć sprawę.

Berlin, 17 lutego. Kanclerz ks. Hohenlohe z małżonką i dwoma synami wyjechał na pogrzeb brata do Wiednia, dokąd dzisiaj przybędzie.

Hamburg, 17 lutego. Młyn mąki ryżowej w Morfleth nad Łabą stoi w płomieniach.

Sofia, 17 lutego. Mowa tronowa, którą sobranie w sobotę zamknięte zostało, wyraża podziękowanie sułtanowi jako zwierzchniczemu władcy za nadzwyczajną życzliwość okazaną księciu; zaznacza, że nieokreślone dotychczas międzynarodowe stanowisko Bułgaryi stało się teraz zupełnie jasnem; że starania poczynione u W. Porty w sprawie uznania obecnych stosunków w Bułgaryi znalazły tam dobre przyjęcie. Mowa tronowa zaznacza dalej, że pomyślne załatwienie przesilenia zawdzięczać należy niemniej szczególnej życzliwości cara, który przyjął tytuł ojca chrzestnego księcia Borysa i odnowił przerwane do niedawna stosunki polityczne Bułgaryi z Rossyą.

Sofia, 17 lutego. Generał rossyjski Goleniszczew-Kutuzow odjechał wczoraj, odprowadzony przez księcia i prezesa gabinetu Stoiłowa do Carybrodu.

Londyn, 17 lutego. *Times* otrzymuje z Kobe (w Japonii), następujące doniesienie: W dniu 1 lutego b. r. dwustu żołnierzy marynarki rossyjskiej wylądowało w Chemulpo i w marszu przybyli do stolicy Korei, Soeul. Król koreański opuścił potajemnie pałac królewski, udał się do poselstwa rossyjskiego i ztamtąd obwinił ministrów koreańskich o zdradę. Dwóch ministrów stracono, inni uciekli. Ojciec króla, Tai-wain-kun, trzymany jest w więzieniu w poselstwie rossyjskiem. Zamianowano gabinet usposobiony nieprzychylnie dla Japonii. W Japonii panuje rozgoryczenie, sesyę parlamentu przedłużono o dni dziesięć. Ogólnie przypuszczają, że powyższe zdarzenie doprowadzi do protektoratu rossyjskiego nad Koreą.

Londyn, 17 lutego. Wczoraj w nocy wybuchł tu pożar, w którym sześć osób spaliło się żywcem, pięć osób zaś, które wyskoczyły z płonącego domu, spadły na kraty żelazne i zabiły się na miejscu.

Konstantynopol, 17 lutego. Sułtan nadał bułgarskiemu ministrowi spraw zagranicznych Naczowiczowi, wielką wstęgę orderu „Osmanie“.

Kair, 18 lutego. Pobyt w Assuan oddziałał pomyślnie na stan zdrowia Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda d'Este. Jego Ces. Wysokość powróci tu w przyszłą niedzielę i zabawi do połowy marca.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17go lutego 1896 r. godz. 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 87·75, Węgierskie akcye kredytowe 435·—, Akcye anglo-austryackie 174·25, Akcye banku Union 319·50, Akcye kolei południowej 101·—, Losy tureckie 59 80, Akcye kolei państwowej 373·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 295·—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·50, Akcye tytoniowe 190·50, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·—, Akcye kolei Elbetal 280·25, Akcye banku dla krajów koronnych 259·50, 4-procentowa węgierska renta złota 122·30, Akcye banku związkowego 149·25, Rubel papierowy 1·28·50, Węgierska renta papierowa 99.20, Kredytowe ziemskie 486·—, Kredyty 384·—, Rimamurania 253·50 Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 15 lutego 1896 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 14·90 do 15·— złr. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 6·93 do 6·95 zł. Berlin: przenica na wrzesień 156·75 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1895.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Z Berlina	1·22	5·10	—	7·00	9·06	9·00	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	1·22	8·40	5·10	7·00	9·06	9·00	—
Z Warszawy	5·10	—	—	—	9·06	9·00	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 30/9) . . .	—	—	—	—	—	9·00	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (od 25/6 do włącznie 15/9)	5·10	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy i Mszany dolnej przez Tarnów	—	—	—	—	9·06	—	—
Z Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	5·10	1·22	—	—	—	—	—
Z Rozwadowa i Nadbrzezia . . .	—	—	—	7·00	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław .	1·22	—	—	—	9·06	—	—
Z Może-Laborcz (Pesztu Miskolcza), przez Przemyśl	—	—	—	—	--	9.00	—
Z Chabówki przez Przemyśl . .	—	1·22	—	—	—	—	—
Z Zagórza przez Przemyśl . . .	—	1·22	—	—	—	9·00	—
Z Chyrowa przez Przemyśl . . .	—	1·22	—	7·00	—	9·00	—
Z Ławocznego (Pesztu, Miskolcza, Munkacza)	—	—	—	12·05	8·10	—	—
Z Hrebenowa (od 10/7 do 31/8) . .	—	—	—	—		1·42	—
Ze Skolego i Stryja	—	—	—	12 05	8·10	1·42	9·16
Z Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Z Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas	9·50	—	—	—	—	—	—
Z Suczawy, Czortkowa, Woronionki. Kałusza, Słobody rung., Jas i Bukaresztu	—	—	—	1·32	—	—	—
Z Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku). i Sopowa	—	—	—	6·17	—	—	—
Z Zuczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Kimpolunga, Jas, Bukaresztu	—	—	—	7·37	—	—	—
Z Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską	—	—	—	8·00	4·40	—	—
Z Bełzca	—	—	—	—	4·40	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów na dw. Z Podzamcze	2·09	9·44	—	8·02	4·33	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów na dw. główny	2·25	10 00	—	8·25	5·00	—	—
Z Brzuchowic (od 12 maja do 10 września włącznie)	—	—	—	8·25	—	—	—
Janowa	—	—	—	9·38	2·45	7·22	—

Ze Lwowa odchodzą	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Do Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	8·40	2·50	11·00	4·55	10·25	6·45	—
Do Warszawy	—	—	11·00	4·55	--	6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 30/9) . .	—	—	—	—	—	6·45	—
Do Muszyny-Krynicy, przez Tarnów	8·40	—	11·00	4·55	—	—	—
Do Chabówki przez Tarnów . .	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Rzeszów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Chabówki przez Rzeszów . .	—	—	11·00	10·25	—	—	—
Do Rozwadowa i Nadbrzezia . .	—	8·40	11·00	4·55	—	—	—
Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2·50	—	4·55	—	—	—
Do Mezö-Laborcza (Pesztu, Miskolcza) przez Przemyśl	—	—	—	4·55	6·45	—	—
Do N. Zagórza przez Przemyśl .	—	—	—	4·55	10·25	6·45	—
Do Chabówki przez Przemyśl . .	—	—	—		10·25	—	—
Do Chyrowa przez Przemyśl . .	—	2·50	—	4·55	10·25	6 45	—
Do Ławocznego (Munkacza, Miskolcza, Pesztu)	—	—	—	5·25	7·38	—	—
Do Hrebenowa (od 10/7 do 31/8 .	—	—	—	—	9·33	—	—
Do Skolego i Stryja	—	—	—	5·25	9·33	3·00	7·38
Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	—	9·33	—	7·38
Do Chyrowa przez Stryj	—	—	—	5·25	—	—	—
Do Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolunga, Jas i Bukaresztu	6·15	—	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Słobody rung., Czudyna i Berhomethu (co poniedziałku) Radowiec	—	—	—	10·35	—	—	—
Do Suczawy, Czortkowa, Kałusza, Woronienki, Kimpolunga, Jas i Bukaresztu	—	—	—	2·40	—	—	—
Do Suczawy, Husiatyna, Kałusza Nowosielicy, Radowiec, Jas i Bukaresztu	—	—	—	10.30	—	—	—
Do Sokala, Jarosławia, przez Rawę ruską	—	—	—	9 15	7·10	—	—
Do Bełzca	—	—	—	9·15	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów z dw. Podzamcze	—	2·10	6·00	—	10·14	10·44	—
Do Podwołoczysk i Brodów z dw. głównego.	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Do Brzuchowic (od 12/5 do 10/9) w dnie powszednie	—	—	—	3·20	—	—	—
Do Brzuchowic (od 12/5 do 10/9) co niedzieli i święta	—	—	—	2·26	—	—	—
Do Janowa	—	—	—	7·18	1·09	6·07	—

Uwaga: Godziny drukowane tłustemi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6·00 wieczór do godz. 5·59 min. rano.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12·00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12·36 podług zegara lwowskiego.

Nadesłane.

Specyalista w chorobach żołądka, kiszek i wątroby

dr. Eugeniusz Kozierowski

po odbyciu specyalnych studyów w klinikach wiedeńskich, berlińskich, tudzież poliklinice profesora Martiusa w Rostoku, **mieszka przy ulicy Kopernika l. 3, I. piętro,** i ordynuje od godz. 9 do 10 rano i od 3 do 5 po południu 1116

Przyjechali do Lwowa

dnia 16 lutego 1896.

Hotel Imperial.

PP. A. ks. Radziwiłł z Węgier, W. hr Baworowski z Ostrowa, J. hr. Baworowski z Kołtunonowa, J. Maniewski z Krużyk, S. Wybranrwski z Kimirza, M. Zawiejski z Krakowa, R. Sroczyński z Krakowa, M. Pollak z Wiednia.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe miejskie** otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od 9 rano do 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do 1). Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 do 3, w niedzielę i święta od godziny 10 do 1. Wstęp w dnie powszednie 20 ct. w niedzielę wolny.

— **Zakład narodowy im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. Gabinet monet i medali polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 popołudniu.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dn. 17. lutego 1896.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	219	50	222	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	297	—	—	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a. I. emisyi	385	—	395	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200	—	203	—
Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr.	250	—	260	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku h. g. 5% a.w. wyl. z 10% pr.	109	80	110	50
„ „ „4½%„ los. w 50 l.	99	80	100	50
„ „ „4% „ „w 60 l. po 200 K.	96	60	97	30
Banku kr. 4½ prc. w. a. los. w 51 l.	100	50	101	20
„ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. I. emis.	97	80	98	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. los. w 41½ lat	97	60	98	30
4 prc. w. a. los. w 56 l.	97	50	98	20
4. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propin. 4 prc. w. a.	97	60	98	30
Bukow. fund. propin. 5 prc. w. a.	101	75	—	—
Komunalne Banku kr. 5 prc. II. em.	102	—	102	70
„ „ „ 4½ prc. „ „	99	80	100	50
Pożyczki kr. 6 prc. w. a. . . .	105	—	—	—
„ „ 4½ prc. w. a. . .	99	70	100	40
„ „ 4 „ „ . .	97	—	97	70
„ „ 4 prc. koronowej	97	—	97	70
Losy miasta Krakowa	26	—	28	—
„ „ Stanisławowa . .	44	—	—	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	55	9	65
Półimperiał	9	75.—	—	—
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	27.—	1	30.—
„ papierowy . . .	1	28.—	1	29.25
00 marek niemieckich	58	80	59	40

bez kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15 lutego 1896

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100.95	101.15
luty-sierpień	100.95	101.15
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	100.95	101.15
kwiecień-październik	100.85	101.05
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	151.—	152.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	148 25	148.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. .	158.—	160.—
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	192.75	193.75
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	192.75	193.75
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	158.—	158.75
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	121.95	122.15
Renta koronna 4 pr. za 200 k. .	101. —	101.20
2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 prc. .	97.15	98.15
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	174.—	174.50
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	383.—	383.50
Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł.	848.—	849.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. ban. d h. i prz á zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. á 200 zł. .	—.—	—.—
Bank dla krajów koron. á 200 zł.	256.25	257.25
Bank austro-węgierski á 600 zł.	999.—	1003.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	481.—	484.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) á 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m k.	3495.—	3510.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	294.50	296.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	137.75	138.50
I. kol. węg. gal. á 200 zł. w srebrze	208.50	208.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.25	100.25
„ „ - „ „ 3. pr. . .	—.—	—.—
„ „ . „ 3. pr. em. 1889	117.75	118.50
G. zakł. kr. ziems. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „w 36 l. 6 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 p. . .	—.—	—.—
„ „ „ „ „po 4 pr. 41 l. wyl.	97.50	98.50
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 62 latach zwrotne	98.50	—.—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	100.50	101.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.40	—.—
Banku austr. węg. 4½ pr. . . .	100.30	100.80
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.	101.40	—.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	101.40	101.70
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	99.50	100.50
5 Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—.—	—.—
Tow. kol. żel Rzeszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	100.85	101.85
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%	100.85	101.85
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	—.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal) .	—.—	—.—
Kol. gal. Lwów-Czern-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	91.60	92.60
z r. 1884 . .	98.25	99.25
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	—.—	—.—
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	142.50	143.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po. 100 zł. aw.	198.—	199.—
Clarego po 40 zł. m. k.	56.—	57.—
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	136.—	140.—
Keglewicha po 10 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.—	28.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.50	23.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw	60.50	61.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	58.—	59.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.50	19.—
„ „ weg. „ po 5 zł.	11.—	11.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	23.75	24.75
Salma po 40 zł. m. k.	67.75	68.50
St. Genois po 40 zł. m. k. . . .	72.50	73.—
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	45.—	46.50
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. .	—.—	150.25
„ „ „ 50 zł. a. w. .	70.—	74.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	54.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n. .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt..	120.9	121.20
Paryż	47.97.5	48 02.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.70.—	5.72.—
„ pełnej wagi	5.68.—	5.70.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.60.—	9.61.—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 12162 (1082 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 124 w Chotyńcu położonych wedle wyk. hip. 335 tejże gminy Senka w 2/4 częściach, zaś Wasyla Waczko i Hanki z Małyszów Waczko po 1/4 części, tudzież wedle wyk. hip. l. 429 tejże księgi gruntowej spadkobierców ś. p. Oleksy Małysza, t. j. Katarzyny, Hryńka, Fedka, Iwana i Maryi Małyszów własnych na zaspokojenie pretensyi Banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia" w Pradze w 234 zł. z pn. dnia 23 marca 1896 i dnia 23 kwie- 1896 każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 907 zł. na drugim terminie zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 90 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany p. Feliks Walczak z Krakowca.

Krakowiec, 31 grudnia 1895.

L 7764 (740 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki przeprowadzi egzekucyjną licytacyę realności pod nk. i lwh 21, 210 i 211 ks. gr. gm. Łęki, Jana Rozalii Matlaków i Katarzyny Sokołowej własnych w budynku sądowym w dwóch terminach w dniach 24 marca i 27 kwietnia 896 każdorazowo o godz. 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania a to:

a) co do realności lwh. 21, 1629 zł. 02 ct.

b) co do realności lwh. 210, 162 zł.

c) co do realności lwh. 211, 23 zł.

Wadyum ad a) 163 zł., ad b) 17 zł., ad c) 2 zł 50 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli interesowanych ustanowiono Juliana Sporna not. w Kętach.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kęty, 1 stycznia 1896.

L. 951 (952 3—3)

C. k. Sąd powiatowy Rohatyński ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 11 w Załanowie wedle wyk. hip. l. 86 tejże gminy dłużnika Iwana Fedczyszyna syna Wasyla w 1/4 części własnej na zaspokojenie wierzytelności Josla Bratspiessa w kwocie 15 zł. 5 ct. aw. z pn dnia 26 marca 1896 i dnia 29 kwietnia 1896 o godzinie 10 rano na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 32 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej i wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt ocenienia, można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz.

Rohatyn, dnia 23 stycznia 1896.

L. 19993 (926 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Mordka Herscha Vogla przeciw pod kuratelą zostającemu Lesiowi Makowijczukowi Stefana o zapłacenie kwoty 200 zł. itd. w. a. z pn. odbędzie się dnia 20 marca 1896 i dnia 20 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 10 przed połud. w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 1962 ks. gr. gm. Hańkowce objętej Lesia Makowijczuka Stefana pod kuratelą zostającego własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 5435 zł., zaś wadyum 10 procent tejże, kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Ziemba z zastępstwem adw. Kaweckiego.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Sniatyn, dnia 4 grudnia 1895.

L. 11851 (792 3—3)

W dniach 20 marca i 24 kwietnia 1896 o godz. 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności, Michała Tanuleka i tow. własnej w Fereskuli wyk. hipot. 119 objętej na 1207 zł. wa. oszacowanej celem zaspokojenia pretensyi Judy Steinbrechera w kwocie 145 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 1207 zł. wa.

Wadyum 120 zł. 70 ct

Kurator niewiadomych wierzycieli Stanisław Danek z Kut.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, 23 grudnia 1895.

L. 6654 (1084 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 3 marca 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 8 kwietnia 1896 nawet poniżej takowej licytacya realności pod lk. 10 w Półrzeczkach położonych, według wyk. hip. 77 w całości a 79 w 2|4 częściach Wojciecha Boczonia własnych na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 218 zł. 96 ct. z pn.

Cena wywołania odnośnie do whl. 77 kwota 280 zł. a odnośnie do whl. 79 w 2/4 częściach kwota 105 zł. 35 ct.

Wadya 28 i 11 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Mszana dolna, 24 sierpnia 1895.

L. 8176 (895 3—3)

W dniach 23 marca 1896 i 20 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 9 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna licytacya części 1043/3072 z realności pod lk. 161 w Pruchniku mieście położonej wyk. hip. l. 54 księgi gruntowej gminy Pruchnik miasto objętej na rzecz Sary Chamajdes pto 49 zł. 50 ct.

Cena wywołania 136 zł.

Wadyum 13 zł. 60 ct.

Protokół oszacowania i wyciąg tabularny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 30 listopada 1895.

L. 5165 (1052 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach rozpisuje w sprawie Jana Maciejasza w Dąbrowej przeciw Petroneli Sądlowej w Szarowie pto 203 zł. wa. z przynależyt. licytacyę 4/5 realności lwh. 16 i 98 w Szarowie objętych Petroneli Sądlowej własnych.

Licytacya ta odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach a mianowicie dnia 18 marca 1896 i dnia 22 kwietnia 1896 każdym razem o godzinie 9 rano.

Cena wywołania 196 i 1168 zł.

Wadyum 20 i 117 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. adw. Góra w Niepołomicach z substytucyą p Grodyńskiego w Niepołomicach.

Niepołomice, dnia 19 listopada 1895.

L. 3035 (1048 3—3)

Dnia 19 marca 1896 i dnia 23 kwietnia 1896 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę posiadłości pod nk. 359 gm. Bieńkówka a mianowicie połowy lwh. 451, oraz jednej szóstej części lwh. 206, stanowiącej własność Jędrzeja Strączka syna Kazimierza na kwotę 214 zł. 75 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Makowie w kwocie 60 zł. z pn.

Cena wywołania 214 zł. 75 ct.

Wadyum 22 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Zygmunt Werner w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, dnia 10 sierpnia 1895.

L. 17034 (1080 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie połowy wierzytelności Anny Patryn w kwocie 102 zł. 11 ct. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hi. 3 ks. gr. gm. Glinik maryampolski objętej, Wojciecha Orchla własnej na dzień 10 marca 1896 i 7 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach

Cena wywołania 211 5 zł.

Wadyum 211 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Sterna.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Gorlice, dnia 18 stycznia 1896.

L. 40975 (769 3—3)

Krakowski Sąd deleg. miej. ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości kasy oszczędności w kwocie 3000 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 20 marca i 24 kwietnia 1896 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności whl. 23 w Bronowicach wielkich, Stanisława i Franciszki Chwastków własnej.

Cena wywołania 2075 zł.

Wadyum 208 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Tomik.

Kraków, 31 grudnia 1895.

L. 10828 (1046 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 18 marca 1896 powyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 22 kwietnia 1896 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 218 według wyk. hip. 18 ks. gr. gm. Bircza Mojżesza Bluma własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Birczy pto 112 zł. z przynal.

Cena wywołania 300 zł. w. a.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest kuratorem Jan Łomiński z Birczy.

C. k. Sąd powiatowy.

Bircza, 19 grudnia 1895.

L 12785 (856 3—3)

W dniach 19 marca 1896 i 16 kwietnia 1896 o godz. 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Dawida Holländra w kwocie 120 zł. z pn. przez Sąd tutejszy licytacya 6/35 części ciała hipotecznego wyk. hip. l. 13, 6/70 części ciała hipotecznego l. 14 i 6/140 części ciała hipotecznego l. 15 księgi gruntowej gminy Wołoszczyzna Katarzyny Iwaśków zam. Gazda własnych, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 73 zł. 20 ct.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli c k. notaryusz p Adamski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, 30 listopada 1895.

L. 466/pr. (1120 2—3)

Celem oddania w drodze licytacyi zburzenia starego budynku sądu krajowego karnego przy ul Batorego we Lwowie położonego rozpisuje Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie rozprawę ofertową z terminem do dnia 21 lutego 1896 godz. 12 w południe, w tymże starym budynku sąd. (ulica Batorego).

Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze kierownika budowy gmachu sprawiedliwości (gmach demolować się mający ul. Batorego) gdzie też można zasięgnąć bliższych informacyj w godzinach urzędowych.

Prezydyum c. k. sądu krajowego

We Lwowie, dnia 7 lutego 1896.

L. 345 (1101 2—3)

Zwierzchność gminna Mrażnicy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia pod eksplostacyę niezastrzeżonych produktów podziemnych tłoki gminnej i ekwiwalentowego lasu gminnego w Mrażnicy odbędzie się w dniu 20 lutego 1896 w kancelaryi Wydziału powiatowego w Drohobyczu przed ustanowioną do tego komisyą publiczna licytacya za pomocą pisemnych należycie opieczętowanych ofert

Początek licytacyi o godz. 10 przedpołudniem koniec zaś jej o godz. 12 w połud.

Każdy chęć licytowania mający złożyć ma do rąk komisyi tej odnośną ofertę, należycie opieczętowaną, z dokładnem podaniem warunków ofiarowanych imienia i nazwiska swego oraz miejsca zamieszkania.

Oferty wniesione nie do rąk komisyi tej lub też po godz. 12 ani przyjęte ani uwzględnione nie będą.

Ustna licytacya wyklucza się zupełnie.

Oferta przez komisyę licytacyjną za najkorzystniejszą uznana i przez Radę gminną w Mrażnicy przyjęta zatrzymaną inne zaś oferentom zwrócone zostaną, poczem utrzymujący się przy licytacyi w ciągu dni 14 od dnia jej przystąpić ma do zawarcia odnośnego kontraktu dzierżawy.

Zwierzchność gminna

Mrażnica, dnia 12 lutego 1896.

L. 8061 (1141 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Ryfki Sambor w kwocie 172 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie na dniu 12 marca 1896 o godz. 10 rano w drodze relicytacyi egzekucyjna sprzedaż połowy realności whl. 166 ks. gr. gm. Radomyśl objętej, na imię Maryanny Kuźdżałowej intabulowanej.

Cena wywołania stanowi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. not. Krasicki w Radomyślu.

Radomyśl, dnia 15 września 1895.

L. 25670 (1129 1—3)

C. k. miej. delegowany Sąd powiatowy w Kołomyi ogłasza, że w sali rozpraw przeprowadzać będzie publicznie przymusową sprzedaż 1/3 części realności w Kamionkach wielkich położonej wedle wyk. hip. 346 tejże gminy, dłużnika Dmytra Maharczuka własnej na zaspokojenie pretensyi Fedora Mełnyczuka w kwocie 14 zł. 02 ct a. w. w dniach 13 marca 1896 i 14 kwietnia 1896 zawsze o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 14 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którzyby na realności sprzedać się mającej po dniu 24 października 1895 prawa rzeczowe nabyli, dla wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu nieznanych, dla niewiadomych ich prawonastępców lub spadkobierców w ogóle dla tych, którymby uchwała licytacyę dozwalająca lub dalsze uchwały licytacyi, relicytacyi, likwidacyi, ekstrykacyi i ekstradycyi dotyczące, wcale lub wcześnie doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem adwok. dr. Zipsera.

Osoby te wzywa Sąd, aby kuratorowi potrzebne informacyę udzieliły, do obrony swych praw potrzebne kroki poczyniły i sąd o tem zawiadomiły.

Kołomyja, 30 grudnia 1895.

L. 26 (1135 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Stawkach położonej wedle wyk. hip. l. 94 tejże gminy dłużnika Stanisława Gancarza własnej, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Rosenzweiga w kwocie 18 zł. dnia 16 marca i dnia 13 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Poręczne wynosi 95 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 25 listopada 1895 do tabuli weszli, kuratorem pana Jana Juhrego.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 14 stycznia 1896.

L. 19756 (1143 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 17 marca 1896 powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś w dniu 17 kwietnia 1896 nawet poniżej takowej, licytacya niewydzielonej połowy realności według wyk. hip. 617 gm. kat. Karłów Wa yla Martyniuka Matija i całej realności whl. 618 tejże Pałachny z Kostyniuków Martyniuk własnej na rzecz Dawida Rosenhecka pto 40 zł. z przyn.

Cena wywołania połowy wyk. hip. 617 jest 45 zł., wadyum 4 zł. 50 ct., zaś cena wywołania całej realności wyk. hip. 618 jest 500 zł., wadyum 50 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Ziembę w Śniatynie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Śniatyn, dnia 22 stycznia 1896.

Konkursa.

L. 86 (1059 3—3)

Wydział powiatowy w Samborze rozpisuje konkurs na dwie posady akuszerek okręgowych a to z siedzibą w Sąsiadowicach i Czerchawie.

Płaca roczna wynosi 100 zł. wypłacalna w ratach miesięcznych z dołu z kasy Rady powiatowej.

Obowiązki akuszerki określone są rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa do § 17 ustawy z dnia 2 lutego 1891 (Dz. ust. kraj. nr. 17).

Podania zaopatrzone w metrykę chrztu, dowody uzdolnienia, świadectwo moralności i swiadectwo praktyki należy wnieść do Wydziału powiatowego najpóźniej do 15 marca 1896.

Wydział powiatowy.

W Samborze, 25 stycznia 1895.

L. 4653 (1093 3—3)

W celu nadania posady jednej sekretarza Wydziału krajowego i jednej wicesekretarza Wydziału krajowego obydwu jako urzędników fachowo rolniczych, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ogłasza niniejszem publiczny konkurs. Z posadą sekretarza Wydziału krajowego połączoną jest płaca roczna w kwocie 2000 zł. i dodatek aktywalny w kwocie 420 zł. rocznie, z posadą wicesekretarza Wydziału krajowego połączoną jest płaca roczna w kwocie 1400 zł. i dodatek aktywalny w kwocie 360 zł. rocznie. Do obydwu tych posad przywiązane jest nadto prawo do trzech dodatków pięcioletnich po 200 zł. w. a. rocznie w granicach oznaczonych w §. 4 uchwały Sejmu z dnia 3 stycznia 1874 t. j. pod warunkiem jeżeli urzędnik pełni służbę na jednej i tej samej posadzie nieprzerwanie. Dodatek pięcioletni stanowi część płacy i będzie doliczony do stałej płacy przy wymiarze emerytury. Od kandydatów na tę posadę wymaga Wydział krajowy wszechstronnego naukowego wykształcenia ogólnego i fachowego, a mianowicie:

1) dowodu ukończonej szkoły średniej (t. j. gimnazyum lub szkoły realnej) z egzaminem dojrzałości;

2) świadectwa ukończonej wyższej szkoły rolniczej w kraju lub za granicą, tudzież ewentualnych dowodów prac literackich z zakresu rolniczej ekonomii i zarządu;

3) dowodu praktyki rolniczej;

4) Curriculum vitae czyli opisu dotychczasowego biegu życia, wraz z dowodami wszystkich pełnionych dotychczas służb i obowiązków;

5) wreszcie dowodu nieprzekroczonego czterdziestego roku życia.

Posady te obsadzone będą w myśl §. 14 ustawy służby krajowej, na razie tymczasowo na rok jeden, poczem dopiero nastąpić może stanowcza stabilizacya.

Podania zaopatrzone w powyższe dowody wnieść należy do Wydziału krajowego najdalej do dnia 31 marca 1896. Jeżeli kandydaci pozostają w służbie publicznej podania wnosić należy za pośrednictwem ich przełożonej władzy.

We Lwowie, dnia 1 lutego 1896.

L. 1805 (1066 2—2)

Zwraca się uwagę na ogłoszony w Nr. 37 „Gazety lwowskiej“ konkurs z terminem do 4 marca 1896 na 5 posad adjunktów sądów powiatowych w Białej, Gorlicach, Podgórzu, Brzostku i Wojniczu.

Prezydyum Sądu wyższego.

Kraków, 12 lutego 1896.

L. 1200/pr. (1065 2—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 37 Gazety lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia trzech posad sędziów powiatowych a mianowicie w Busku, Rohatynie i Żydaczowie z dniem 28 lutego 1896 upływa.

Lwow, 8 lutego 1896.

L. 1200 (1099 2—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 37 Gazety lwowskiej ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na dwadzieścia jeden posad kancelistów a to pięć dla prowadzenia ksiąg gruntowych przy sądach powiatowych w Bełzie, Brodach, Mielnicy. Olesku i Rudkach tudzież szesnaście posad zwy łych a mianowicie jedna przy sądzie obwodowym w Przemyślu i po jednej przy sądach powiatowych w Brodach, Bursztynie, Czortkowie, Dolinie, Janowie, Kopyczyńcach, Kosowie, Peczeniżynie, Podhajcach, Radziechowie, Skolem, Sokalu, Sołotwinie, Tłustem i Zborowie z dniem 12 marca 1896 upływa.

Lwów, 8 lutego 1896.

L. 1200[pr. (1064 2 - 2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 37 Gazety lwowskiej ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na posadę adjunkta urzędów pomocniczych przy sądzie krajowym we Lwowie z dniem 28 lutego 1896 upływa.

Lwów, dnia 8 lutego 1896.

L. 1200/pr. (1063 2—3)

Odnośnie do konkursu w Nr. 37 Gazety lwowskiej ogłoszonego oznajmia się, że konkurs celem obsadzenia dwu posad radców a to po jednej przy sądach obwodowych w Przemyślu i Tarnopolu opróżnionych, z dniem 28 lutego 1896 upływa.

Lwów, 8 lutego 1896.

L. 1200/pr. (1062 2—2)

Odnośnie do konkursu w Nr 37 Gazety lwowskiej ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na posadę adjunkta kancelaryjnego przy sądzie obwodowym w Przemyślu z dniem 28 lutego 1896 upływa.

Lwów, dnia 8 lutego 1896.

L. 1200/pr. (1061 2—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 37 Gazety lwowskiej ogłoszonego oznajmia się, że konkurs celem obsadzenia dwu posad sekretarzów rady przy sądzie krajowym we Lwowie opróżnionej, upływa z dniem 28 lutego 1896.

Lwów, dnia 8 lutego 1896.

L. 544|pr. (1060 2—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 37 Gazety lwowskiej ogłoszonego, oznajmia się, że konkurs celem obsadzenia posady sekretarza rady tudzież adjunkta sekretarskiego przy c. k. wyższym sądzie krajowym we Lwowie opróżnionych, upływa z dniem 28 lutego 1896.

Lwów, dnia 8 lutego 1896.

L. 762 (1151 1—3)

Celem osiągnięcia odpowiedniej wentylacyi w istniejącej kopalni solankowej w Kosowie sporządzony być ma otwór świdrowy ze żąpia nowego szybu 63 m. głębokiego, stojącego obecnie 45 m pod wodą aż na II poziom kopalni tj. na dalszą głębokość 60 m. a uskutecznienie tego wiercenia oddane będzie w przedsiębiorstwo.

Przedsiębiorca postawić ma na własne koszta potrzebne do tego zabudowania i uskutecznić wszystkie roboty własnymi ludźmi, własnemi narzędziami i własnym materyałem.

Wynagrodzenie przypadające według ceny od bieżącego metra umówić się mającej wypłaci c. k. Zarząd salinarny w Kosowie po zupełnem uskutecznieniu i oddaniu roboty wiertniczej.

Szczegółowe warunki można przejrzeć w c. k. Zarządzie salinarnym w Kosowie lub też mogą być przesłane na żądanie fachowym interesentom.

Dokładnie określone oferty, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 50 ct i poręcznem w wysokości 400 zł. należy wnieść do c. k. Zarządu salinarnego w Kosowie najdalej do 15 marca 1896.

C. k. Zarząd salinarny

Kosów, dnia 10 lutego 1896.

L. 1200 (1157)

Sześć posad adjunktów sądowych a to jedna przy sądzie krajowym w Czerniowcach, tudzież po jednej przy sądach powiatowych w Kimpolungu, Kotzmaniu, Potilli, Radowcach i Storożyńcu, w IX klasie rangi ze systemizowanymi poborami są do obsadzenia.

Podania wnosić należy do dotyczącego Prezydyum sądu kolegialnego najdalej do 28 lutego 1896.

Lwów, 12 lutego 1896.

L. 1200 (1156)

Dwadzieścia cztery posad adjunktów sądowych a mianowicie dwie przy sądzie krajowym we Lwowie, dwie przy sądzie obwodowym w Kołomyi, po jednej przy sądach obwodowych w Tarnopolu i Złoczowie, tudzież po jednej przy sądach powiatowych w Bełzie, Busku, Chodorowie, Cieszanowie, Jarosławiu, Kosowie, Kozowie, Mościskach, Obertynie, Peczeniżynie, Radymnie, Radziechowie, Sądowej-Wiszni, Śniatynie, Sokalu, Tłumaczu i Zborowie, wreszcie jedna bez oznaczonego miejsca służbowego z powodu zakładania ksiąg gruntowych w IX klasie rangi ze systemizowanemi należytościami są do obsadzenia.

Ubiegający się o te, lub o posadę adjunkta przy innych sądach powiatowych lub kolegialnych Galicyi wschodniej także bez oznaczenia miejsca opróżnić się mogącą, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej do 28 lutego 1896 do dotyczącego Prezydyum sądu kolegialnego.

Lwów, 12 lutego 1896.

L. 188. (1148 1—3)

Celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich ogłasza się niniejszem konkurs:

1) Na posadę nauczyciela religii rzymsko-katolickiej przy szkole 5 klasowej męskiej i na taką samą posadę nauczyciela religii rzymsko-katolickiej przy szkole 5-klasowej żeńskiej w Podgórzu, tudzież na posadę nauczyciela religii rzymsko katolickiej przy szkole 6-klasowej męskiej w Wieliczce, każda z roczną płacą po 600 zł. i 60 zł. dodatku na pomieszkanie.

2) Na posadę nauczyciela religii rzymsko-katolickiej przy szkole 5-klasowej mięszanej w Dobczycach z roczną płacą 450 zł. i 45 zł. dodatku na pomieszkanie.

3) Na posadę nauczyciela religii mojżeszowej przy szkole 5-klasowej męskiej w Podgórzu z roczną płacą 600 zł. i 60 zł dodatku na pomieszkanie.

4) Na posadę starszego nauczyciela (nauczycielki) przy szkole 5-klasowej mieszanej w Dobczycach z płacą 450 zł. i 45 zł. dodatku na pomieszkanie.

5) Na posadę starszego nauczyciela przy szkole 5 klasowej mieszanej w Gdowie z płacą 300 zł.

6) Na posadę nauczyciela kierującego przy szkole 2-klasowej w Mogilanach z płacą 300 zł., 50 zł. dodatku za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem.

7) Na posadę nauczycieli (nauczycielek) młodszych przy szkole 4 klasowej w Gdowie, 3 klasowej w Świątnikach górnych i dwuklasowych w Dziekanowicach, Raciechowicach i w Sieprawiu wszędzie z płacą po 300 zł.

8) Na posady nauczycieli samodzielnych przy szkołach jednoklasowych w Bukowiu, Koźmicach Wielkich, Kunicach, Nowej Wsi, Piaskach Wielkich, Raciborsku, Rybitwach, Skotnikach, Stadnikach, Stryszowej, Wiśniowej i Zakliczynie ad Siepraw, wszędzie z płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Nauczyciel w Piaskach Wielkich pobiera na to 100 zł. rocznie dodatku miejscowego, niewliczalnego do emerytury.

Nauczyciele religii rzymsko-katolickiej w Podgórzu nauczać będą także w tamtejszych cztero-klasowych szkołach męskiej i żeńskiej, a nauczyciel religii mojżeszowej nauczać będzie także w szkole 5 klasowej żeńskiej i w czteroklasowych męskiej i żeńskiej w Podgórzu. Nauczyciel religii rzymsko-katolickiej w Wieliczce nauczać będzie także w szkole 4 klasowej męskiej w Wieliczce

Od nauczyciela (nauczycielki) w Dobczycach wymaga się egzaminu do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy.

O posady nauczycieli religii rzymsko-katolickiej mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni.

O posadę nauczyciela religii mojżeszowej ubiegać się mogą tylko kandydaci, którzy ukończyli szkołę rabinów i złożyli egzamin na rabina z dobrym postępem lub też którzy mają kwalifikacyę na nauczycieli ludowych a posiadają kwalifikacyę przepisaną do udzielania nauki religii.

Posady osobne nauczyciela religii nie można piastować równocześnie z posadą duszpasterza.

Ubiegający się o jednę z powyżej wymienionych posad nauczyciele i nauczycielki winni wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady Szkolnej okręgowej, najpóźniej do 6 tygodni od dnia pierwszego ogłoszenia tego konkursu w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. Rady Szkolnej okręgowej

W Wieliczce, dnia 15 lutego 1896.

Upadłości.

L. 2555 (1068 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Mojżesza Drimmera właściciela realności i handlarza win w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem, ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. adjunkt sądowy Czauderna, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adwokat Dr. Waleryan Stauber.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 22 maja 1896 o 9 godz. przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 23 marca 1896 godzinę 9 przed połud., na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja, dnia 8 lutego 1896.

L. 8004 (1126)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku jako władza przeprowadzająca upadłość Abrahama Dyma ogłasza, że na wniosek wierzycieli tej masy mianuje Roberta Barańskiego właściciela realności w Lisku tymczasowym zarządcą, a dr. Jana Strytyńskiego adwokata krajowego w Lisku zastępcą zarządcy tej masy.

Sanok, dnia 31 grudnia 1895.

L. 1 (1123)

Komisarz sądowy upadłości Reginy Wellisch wzywa wszystkich wierzysieli, którzy do masy tej upadłości w swoim czasie swe pretensye zgłosili na audyencyę w dniu 4 marca 1896 o godzinie 9 przed południem w biórze c. k. sądu obwodowego Nr. 35 celem wyboru nowego wydziału wierzycieli masy.

Jasło, 8 lutego 1896.

L. 5127 (1122 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie, na zasadzie §. 198, 199 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek 1) spółki handlowej J. Pamm et Weisslitz i jej jawnych spólników Izraela Mojżesza alias Maurycego Weisslitza i małol. spadkobierców Jakóba Pamma 3) Berty vel Bronisławy Pammównej i 4) Leona Pamma pod opieką matki Jeanetty Pammowej pozostających a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana sekretarza Rady sądu krajowego Seidla a tymczasowym zarządcą masy pana adwok. dr. Zygmunta Blatteisa z substytucyą pana adw. Dra Tadeusza Gluzińskiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 20 lutego 1896 przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 7 kwietnia 1896 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 5 maja 1896 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 7 lutego 1896.

Kuratele.

L. 53 (1081 3—3)

Mikołaja Hanczaryka z Kopyczyniec uznano umysłowo chorym, Iwan Hanczaryk z Kopyczyniec jego kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 15 stycznia 1896.

L. 11505 (1087 3—3)

Tymko Hryńciów z Horucka uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiony Pawło Hryciów z Horucka.

Medenice, 27 listopada 1895.

L. 11540 (1083 3—3)

Ilko Ohłaszany włościanin z Gnojnic uznany obłąkanym. Kuratorem Iwan Podio gospodarz z Gnojnic.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, 16 grudnia 1895.

L. 22583 (1089 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia, że Stefan Demczuk został uwolniony od obowiązków kuratora nad Maryą Demczuk a w jego miejsce ustanowionym Konstantyn Wikarczuk z Bobiatyna.

Sokal, 19 stycznia 1896.

L. 6742 (1072 3—3)

Katarzynę Jamróz ze Znamirowiec uznano za umysłowo chorą, kuratorem ustanowiono dla niej Michała Ziółkowskiego.

C. k. Sąd powiat. miej. del

Nowy Sącz, d. 28 czerwca 1895.

L. 1039 (1114 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju uznaje Ludwika Sokołowskiego marnotrawcą i ustanawia mu kuratorem Teofila Kruszelnickiego z Chromochorbu.

Stryj, 18 stycznia 1896.

L. 14221 (1105 2—3)

Bronisławę Gromnicką Eugeniusza z Buczacza uznano za umysłowo niedołężną.

Kuratorem ustanowiono Jana Gromnickiego z Łaskowiec.

C. k. Sąd powiatowy

Buczacz, 22 lipca 1895.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1580 (846 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanawia w sprawie wekslowej Zakładu kredytowego komercyalnego w Kołomyi przeciw Mechlowi Dawidowi Bannerowi pto 525 zł. wa., kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego adw. dr. p. Freudenberga i doręczył mu nakaz zabezpieczenia z dnia dzisiejszego.

Kołomyja, dnia 27 stycznia 1896.

L. 89 (910 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu w sprawie egzekucyjnej Peschae Nagel przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Herischowi vel Herschowi i Chanie Kirschnerom pto 300 zł. w. a. z pn., zawiadamia tych ostatnich, że celem doręczenia im tusądowej uchwały z dnia 9 grudnia 1895 l. 20911 i dalszych uchwał w tej sprawie wydać się mających p. adw. dr. Stanisława Angermanna kuratorem ad actum ustanowiono i powołaną uchwałę mu doręczono.

Wzywa się zatem tych nieobecnych, ażeby potrzebnych informacyj do obrony swych praw swemu kuratorowi udzielili lub innego Sądowi wskazali, gdyż winę złych skutków sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 11 stycznia 1896.

L. 4789 (901 3—3)

Ustanowiona tusądową uchwałą z dnia 4 października 1895 l. 7582 nad Franciszkiem Bednarzem gospodarzem z Winniczek kuratela z powodu marnotrawstwa została zniesioną.

C. k. Sąd powiatowy.

Winniki, 20 września 1895.

L. 131 (843 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 23 listopada 1895 l. 8244 wpisano dnia 31 grudnia 1895 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmę Herman Englender apteka pod czarnym orłem w Przemyślanach.

Brzeżany, 11 stycznia 1896.

L. 3417 (940 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia do sprawy c. k. Prokuratoryi skarbowej o należytość przenośną 238 zł. wa. ustanawia adw. dr. Horowitza ze zastępstwem przez adw. dr. Holzera kuratora dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Adolfa Herza i zawiadam a go o tem z wezwaniem aby do swej obrony służące kroki poczynił, kuratorowi potrzebną informacyę udzielił i nas zawiadomił.

Lwów, dnia 25 stycznia 1896.

L. 6939 (927 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu, zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Reginę Iciek, że przeciw niej wniósł Aleksander Gracyasz pozew de praes. 31 października 1895 l. 6939 pto 140 zł. i że kuratorem dla niej Wojciecha Jéka ze Stryszawy ustanowiono.

Slemień, dnia 1 grudnia 1895.

L. 54296 (938 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Jachetę Kantor zamężną Schweiger, że Beile Mindel Kantor zmarła we Lwowie dnia 19 września 1855 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy miejsce pobytu jej córki Jachet Kantor zam. Schweiger nie jest nam wiadome, przeto wzywamy ją, ażeby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego tem pewnej do niniejszego Sądu się zgłosiła i wniesła deklaracyę do spadku po Beili Mindel Kantor, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa z kuratorem dla niej ustanowionym p. adw. dr. Weisem i ze spadkobiercami przeprowadzoną zostanie którzy do spadku się zgłosili.

Lwów, dnia 2 listopada 1895.

L. 12412 (936 3—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że c. k. uprz. gal. Zakład kred. włośc. we Lwowie w sprawie swej egzekucyjnej przeciw Joslowi Treiserowi uzyskał ts. uchwałą z dnia 25 marca 1895 l. 98 wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla kwoty 42 złr. 21 ct. w. a. z pn., w stanie biernym realności objętej whl. 833 ks. gr. gm. kat. Bohorodczany a spadkobierców Josla Treisera a to Borucha, Mortka, Mechla, Meiera, Chaima, Herscha Ber Treiserów i Lieby z Treiserów Kimel własnej.

O tem zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Mortka, Mechla Treiserów i Liebę Kiemel z tem, że dla nich ustanowiono kuratorem Abrahama Altera Jakóba z Bohorodczan.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 30 grudnia 1895.

L. 27299 (1090 2—3)

Obwieszczenie.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie postanowił na podstawie §. 24 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Nr. 30 Dz. p. p. na wniosek c. k. Namiestnictwa we Lwowie, ustanowić na rok 1896 następujących znawców do ocenienia przedmiotów wywłaszczenia na rzecz kolei żelaznych a w szczególności:

A) Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Witolda Niezabitowskiego, właściciela dóbr w Łankach małych, powiat Bóbrka.
2. Tadeusza Linka, rządcę dóbr w Chodorowie, powiat Chodorów.
3. Tomasza Schwettera, dyrektora dóbr państwa Bohorodczany, powiat Bohorodczany.
4. Franciszka Hessa, dyrektora dóbr państwa Sołotwina, powiat Sołotwina.
5. Artura Schnella, właściciela dóbr w Starych Brodach, powiat Brody.
6. Józefa Kopystyńskiego, dzierżawcę dóbr w Potutorach, powiat Bursztyn.
7. Józefa Tyszkowskiego, dzierżawcę dóbr w Kozówce, powiat Kozowa.
8. Kazimierza Traczewskiego, dzierżawcę dóbr w Hinowicach, sąd powiat. m. d. Brzeżany.
9. Stanisława Wysockiego, właściciela dóbr w Jasienicy, powiat Brzozów.
10. Albina Słoneckiego, właściciela dóbr w Zadarowie, powiat Monasterzyska.
11. Włodzimierza Morawskiego, właściciela dóbr Oleszy, powiat Monasterzyska.
12. Tytusa Artura Zarzyckiego, właściciela dóbr Chotylub, powiat Cieszanów.
13. Józefa Nowosieleckiego, współwłaściciela dóbr Wojtkowej, powiat Bircza.
14. Józefa Petry, zarządcę ck. domen i lasów w Bolechowie, powiat Bolechów.
15. Henryka Głowackiego, właściciela dóbr Leśniowce, powiat Szczerzec, zamieszkałego we Lwowie.
16. Jana Bertemiliana Breuera, właściciela dóbr w Suchej Woli (zamieszkałego we Lwowie ulica Kościuszki l. 20) powiat Janów.
17. Ludomira Cieńskiego, właściciela dóbr Okno, powiat Horodenka.
18. Seweryna Korytkę, właściciela dóbr w Suchodole, powiat Husiatyn.
19. Antoniego Brzuszkiewicza w Chorostkowie, powiat Kopyczyńce.
20. Zdzisława Liskowackiego, dzierżawcę dóbr w Nahaczowie, powiat Krakowiec.
21. Klemensa Torosiewicza, właściciela dóbr w Ostrowie, powiat Busk.
22. Stanisława Łodyńskiego, właściciela dóbr Nahorce małe, powiat Kamionka strumiłowa.
23. Romana Kniazia Puzynę, właściciela dóbr w Gwoździcu, powiat Gwoździec.
24. Walerego Łysakowskiego, właściciela dóbr w Korszowie, sąd powiatowy m. d. Kołomyja.
25. Franciszka Markesa, zarządcę dóbr w Jasionowie górnym powiat Żabie.
26. Marcelego Nadziaka, właściciela dóbr Serednicy, powiat Ustrzyki dolne.
27. Dawida Abrahamowicza, właściciela dóbr w Siemianówce, powiat Szczerzec, zamieszkałego we Lwowie.
28. Czesława Lekczyńskiego, właściciela dóbr w Remenowie, sąd powiatowy md. S. II.
29. Stanisława Langego emerytowanego nadinżyniera c. k. kolei państwowej we Lwowie.
30. Romualda Makarewicza, dyrektora Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych we Lwowie.
31. Karola Reine a, emerytowanego radcę budownictwa we Lwowie
32. Adolfa Grochowolskiego, oceniciela sądowego we Lwowie.
33. Andrzeja Broniewskiego c. k. nadleśniczego we Lwowie.
34. Staniława hr. Stadnickiego, właściciela dóbr w Kresowicach, powiat Mościska.
35. Antoniego Iwanickiego, właściciela dóbr w Cucyłowie, powiat Nadwórna.
36. Józefa Bilińskiego, właściciela dóbr w Panowicach, powiat Podhajce.
37. Ksawerego Korotkiewicza, zarządcę dóbr w Podhajcach, powiat Podhajce.
38. Jakóba Sikorskiego, byłego rządcę dóbr biskupich w Przemyślu, powiat Przemyśl.
39. Kazimierza Zbyszewskiego, rządcę dóbr Bakoczyńce w Rozubowicach powiat Niżankowice.
40. Hipolita Bohdana, właściciela dóbr Zadwórze, powiat Gliniany, zamieszkałego we Lwowie, ul. Stryjska l. 22.
41. Wiktora Kopestyńskiego, dzierżawcę dóbr Kuropatniki powiat Bursztyn.
42. Wincentego Żelechowskiego, właściciela dóbr Hrehorów, powiat Rohatyn.
43. Klemensa hr. Dzieduszyckiego, właściciela dóbr w Martynowie powiat Bursztyn.
44. Władysława Spaustę, dzierżawcę dóbr Tatarynowa, powiat Komarno.
45. Ludwika Balickiego, właściciela dóbr w Wykotach, sąd powiatowy md. Sambor.
46. Wojciecha Wasilewskiego, właściciela dóbr w Siemuszowej, sąd powiatowy md. Sanok
47. Antoniego Cegleckiego, właściciela dóbr w Krasnem, powiat Grzymałów.
48. Stefana Moysę Rosochackiego, właściciela dóbr Rudniki, powiat Grzymałów.
49. Włodzimierza Zagórskiego, właściciela dóbr Dżurów, powiat Zabłotów.
50. Feliksa Obertyńskiego, właściciela dóbr Sawczyn, powiat Sokal.
51. Wacława Fabiańskiego, rządcę dóbr Poturzycy, powiat Sokal.
52. Wilhelma Noah, inżyniera w Sokalu.
53. Jana Burzyńskiego, właściciela dóbr w Uhrynowie górnym, sąd powiatowy md. Stanisławów.
54. Aleksandra Rodakowskiego, właściciela dóbr w Jeziórku, powiat Halicz.
55. Franciszka Topolnickiego, właściciela dóbr w Posadzie Chyrowskiej, powiat Starasól.
56. Aleksandra Stojałowskiego, właściciela realności w Stryju, powiat Stryj.
57. Tadeusza Lachmana, zarządcę dóbr w Mikulińcach, powiat Mikulińce.
58. Władysława Woroszyńskiego, dzierżawcę dóbr w Seredyńcach, sąd powiatowy md. Tarnopol.
59. Franciszka Sawę, łacińskiego proboszcza w w Tłumaczu powiat Tłumacz.
60. Józefa Kaliniewicza, dzierżawcę dóbr Plebanówka, powiat Trembowla.
61. Józefa Sokołowskiego, dzierżawcę dóbr Iwania, powiat Zaleszczyki.
62. Maryana Kemplicza, współwłaściciela dóbr w Myszkowie, powiat Zaleszczyki.
63. Tadeusza Rosinkiewicza, właściciela dóbr w Szczytowcach, powiat Zaleszczyki.
64. Franciszka Czerniakowskiego, właściciela dóbr w Klimkowcach, powiat Nowesioło.
65. Bronisława Ujejskiego, właściciela dóbr Sewerynka, powiat Olesko.
66. Mieczysława Mniszka, właściciela dóbr w Skwarzawie nowej, powiat Żółkiew.
67. Stanisława Pawlikowskiego, właściciela dóbr Bereźnica królewska, powiat Żydaczów.

B) Z zawodu leśnictwa.

68. Norberta Okołowicza, nadleśniczego dóbr Wysuczka, powiat Borszczów.
69. Ludwika Ungera, ck. zarządcę lasów kameralnych w Dobromilu.
70. Józefa Petry ck. zarządcę lasów i domen w Bolechowie, powiat Bolechów.
71. Emanuela Mascheka, nadleśniczego w Ludwikówce, powiat Dolina.
72. Konstantego Linderskiego, leśniczego w Jaworowie.
73. Zdzisława Stoczkiewicza ck. zarządcę lasów i domen w Jasieniu, powiat Kałusz.
74. Władysława Kornickiego ck. zarządcę domen i lasów w Kałuszu.
75. Artura Gretschla, nadleśniczego państwa w Busku, powiat Busk.
76. Józefa Krupińskiego, ck. zarządcę lasów i domen w Berechach dolnych, powiat Ustrzyki dolne.
77. Antoniego Romańskiego, zarządcę lasów w Winnikach, powiat Winniki.
78. Andrzeja Broniewskiego, ck. nadleśniczego we Lwowie.
79. Romualda Makarewicza, egzaminowanego leśnika i dyrektora Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych we Lwowie.
80. Floryana Storukę, leśnika i właściciela dóbr w Lipowcach, powiat Gliniany.
81. Wilhelma Kropaczka, nadleśniczego w Jaśliskach, powiat Rymanów.
82. Bronisława Rozwadowskiego, właściciela dobr w Turówce powiat Skałat.
83. Antoniego Ciblarza, generalnego zarządcę dóbr w Spasie, powiat Staremiasto.
84. Franciszka Tichego, właściciela realności w Sieniawie, powiat Zbaraż
85. Tadeusza Rosinkiewicza, właściciela dóbr w Szczytowcach powiat Zaleszczyki.
86. Józefa Stronera, lustratora majątków gminnych w Zaleszczykach, powiat Zaleszczyki.

C) Z zawodu budownictwa.

87 Michała Wiśniewskiego, budowniczego w Brzeżanach, sad powiatowy md. w Brzeżanach.
88. Stanisława Rutkowskiego, budowniczego w Jarosławiu.
89. Karola Reinera, emerytowanego ck. radcę budownictwa we Lwowie.
90. Juliana Cybulskiego, budowniczego wo Lwowie
91. Adolfa Kuhna, architektę i budowniczego we Lwowie.
92. Ludwika Ramulta, budowniczego we Lwowie.
93. Ludwika Radwańskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego we Lwowie.
94. Zygmunta Kędzierskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego we Lwowie.
96. Wincentego Rawskiego, autoryzowanego architektę we Lwowie.
96. Michała Zajaczkowskiego, budowniczego miejskiego w Przemyślu.
97. Franciszka Gamskiego, przedsiębiorcę i właściciela realności w Przemyślu.
98. Stanisława Grzegorzewskiego, inżyniera konces. w Borszczowie.
99. Józefa Jägermana, autoryzowanego inżyniera w Stanisławowie.
100. Józefa Hawliczka, emerytowanego ck. inżyniera w Stryju.
101. Karola Negrusza, budowniczego miejskiego w Samborze.
102 Jana Zakrzewskiego, budowniczego miejskiego w Tarnopolu.

D) Z zawodu fabrykantów.

103. Lubina Biskupskiego, właściciela fabryki narzędzi rolniczych w Kołomyi.
104. Franciszka Vinzenza, właściciela dystylarni nafty w Sopowie, powiat Kołomyja.
105. Juliusza Mikolascha, byłego właściciela fabryki spirytusu we Lwowie.
106. Józefa Baczewskiego, właściciela fabryki spirytusu we Lwowie
107. Jana Pachmana, fabrykanta kotłów w Stanisławowie.

E) Dla przedmiotów górnictwa.

108. Leona Syroczyńskiego, inżyniera górnictwa przy Wydziale kraj. we Lwowie.
109. Cypryana Ciepanowskiego, zaprzysiężonego inżyniera górnictwa w Przemyślu.
110. Wilhelma Noah, inżyniera w Sokalu.

Tchorznicki w. r.
Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego
Lwów, dnia 31 grudnia 1895.
Matkowski w. r.

L. 5287 (1079 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Frysztaku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Kruszynę, że Walenty Gorka wniósł przeciw niemu, Tekli Kluskowej i Walentemu Niemcowi pozew drobiazgowy o zapłatę 45 zł. w. a., na który wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 24 lutego 1896 o godzinie 9 rano.

Wzywa się za tem pozwanego Jędrzeja Kruszynę, aby na powyższym terminie, albo osobiście się stawił, albo porozumiał się z ustanowionym dla niego kuratorem Walentem Połchłopkiem, lub innego zastępcę sądowi przedstawił, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Frysztak, dnia 20 grudnia 1895.

L. 3771 (1078 2—3)

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Malikowskiego, że Rozalia Malikowska wniesła przeciw niemu pozew sumaryczny o zapłatę 115 zł. 25 ct. w. a, na który wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 24 lutego 1896 o godzinie 9 rano.

Wzywa się zatem pozwanego Wojciecha Malikowskiego, aby na powyższym terminie albo osobiście się stawił, albo porozumiał się z ustanowionym dla niego kuratorem Baltazarem Recem, lub innego zastępcę sądowi przedstawił, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Frysztak, dnia 30 listopada 1895.

L. 3770 (1077 2—3)

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Malikowskiego, że Rozalia Malikowska wniosła przeciw niemu pozew drobiazgowy o zapłatę 32 zł. w. a, na który wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 24 lutego 1896 godzinę 9 rano

Wzywa się zatem pozwanego Wojciecha Malikowskiego, aby na powyższym terminie albo osobiście się stawił albo porozumiał się z ustanowionym dla niego kuratorem Baltazarem Recem lub innego zastępcę sądowi przedstawił, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Frysztak, dnia 30 listopada 1895.

L. 4928 (1088 2—3)

Zawiadamia się nieobecnego Jana Babca, iż Izaak Eger wniósł przeciw niemu pozew de praes 30 maja 1895 l. 4928 o zapłatę 286 zł. z pn. na który termin do obrony na dzień 11 marca 1896 wyznaczony został.

Kuratorem tegoż ustanowiony został adw. Orliński w Radomyślu, któremu środków od obrony dostarczyć lub innego zastępcę sądowi podać winien

C. k. Sąd powiatowy
Radomyśl, dnia 1 września 1895.

L. 1222 (728 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Gustawa Ombacha, że w celu doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 16 września 1893 l. 5970 wydanej na skutek podania Józefa i Elżbiety Ombachów z dnia 30 czerwca 1893 l. 5970 o wpis prawa własności 5 6 z 5/16 z 1/4 części dóbr Sstarawieś Weber wykazem hip. l. 470 objętych, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Sulerzyskiego w Nowym Sączu.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 16 marca 1895.

L. 11514 (729 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia nieznaną z życia i miejsca pobytu Antoninę Pollakową, że w sporze Jana Bolesława 2 im. Pollaka przeciw niej o rozdział od stołu i łoża z przyn ustanowił dla niej adwokata dr. Chmielewskiego w Samborze kuratora z substytucyą adwokata dr. Goldberga w Samborze i wzywa ją, aby kuratorowi dostarczyła wszelkich środków dowodowych, jakie ku swej obronie naprowadzić zamierza, inaczej skutki niedbalstwa swego sama będzie musiała ponieść.

C. k. Sąd obwodowy.
Sambor, 21 grudnia 1895.

L 8177 (733 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi z dnia 28 czerwca 1895 l. 4789 w sprawie ks. Szymona Kołodzieja o intabulacyę prawa nadzastawu dla kwoty 600 zł. aw. w stanie biernym sumy 690 zł. na połowie realności Michała Liszczaka własnej lwh. 95 ks. gr. gm. Wola michowa objętej na rzecz Wasyla Błyszczaka zahipotekowanej dla niewiadomego z miejsca pobytu Michała Liszczaka z Woli michowej kuratorem Mikołaja Holaka z Woli michowej.

O czem się Michała Liszczaka celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

Baligród, 11 listopada 1895.

L. 519 (975 2—3)

Nieznaną z miejsca pobytu Rozalię Sawelina zawiadamia się, że na podany przeciw niej przez Ettel Schwarz pozew o zapłatę 61 zł. 35 ct. wa. termin do rozprawy sumarycznej na 18 marca 1896 godzinę 9 rano wyznaczono i kuratorem jej adwokata Baczyńskiego w Stryju ustanowiono i wzywa się ją do udzielenia kuratorowi informacyi lub ustanowienia innego zastępcy.

C. k. Sąd powiatowy.
Stryj 9 stycznia 1896

L. 2590 (724 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Annę Szymberską, że przeciw niej wniosło Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie pozew de praes. d. 31 grudnia 1895 l. 50655 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 155 zł. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 4 stycznia 1896 l. 50655 doręczony został ustanowionemu dla tejże kuratorowi adwokatowi dr. Kwiecińskiemu z substytucyą adwokata dr. Benisa w Krakowie i poleca tejże. aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 24 stycznia 1896.

Ч. 18465 (992 2—3)

Завідомляє ся незнаного з місця пробуваня Андрія Процкова що в справі таблярної Илька Процкова о заінтабульованє за властителі грунтів в Шкайківцях встановив для него др. Діаманта кратором ad actum і томуж кратерови доручено ухвалу таблярну з дня 20 мая 1893 ч. 774 для Андрія Процків призначену.

Ц. к. Суд повітовий
Чортків, 3 Грудня 1894.

L. 14507 (902 2—3)

Nieznanego z życia i miejsca pobytu Barucha Kornberga zawiadamia się, że celem doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 10 lutego 1895 l. 1146 dla niego przeznaczonej względem zaintabulowania prawa zastawu dla sumy 100 zł z przyn. na rzecz Izraela Juffy w stanie biernym ciała hipot. wykazu hipot l 304 gminy Pomorzany, kuratorem adwokata dr. Naglera w Zborowie ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.
Zborów, 28 grudnia 1895.

L. 9728 (897 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że w sporze ustnym Tomasza Krzycha przeciw Eliaszowi Silfenowi o uznanie właściciela parcel gruntowych l 3934 i 3935 w Cieplicach położonych dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowił kuratorem Kazimierza Augustyna z Cieplic i wzywa pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił lub innego zastępcę ustanowił i o tem sądowi doniósł.

C. k. Sąd powiatowy.
Sieniawa, 18 grudnia 1895.

L. 22587 (1134 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Franciszka Niemczakiewicza i Salomeę z Lachowiczów Niemczakiewiczową, że Chaim Leib Ambach syn Benjamina podaniem de praes. 23 września 1895 l. 22587 zgłosił prawo własności do ciała hipotecznego objętego wyk. hip. l. 53 ks. grunt. gminy kat. Drohobycz miasto dla Franciszka Niemczakiewicza i Salomei z Lachowiczów Niemczakiewiczowej po połowie zaintabulowanego, że zgłoszenie to w księdze gruntowej zanotowano i termin do rozprawy po myśli § 8 ustawy z d. 25 lipca 1871 l. 96 dz. u. p. na dzień 6 marca 1896 godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie wyznaczono i że dla nich kuratorem adwokata dr. Juliana Kmicikiewicza z Drohobycza ustanowiono, któremu należytą informacyę udzielić lub innego pełnomocnika tut. sądowi wskazać mają.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 22 listopada 1895

L. 5457 (1136 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Maryannę Szczuptową, iż Jan Wach w Maciaszowcach wniósł przeciwko niej skargę o zapłacenie kwoty 164 zł. 33 ct. na którą termin do rozprawy sumarycznej na dzień 14 lutego 1896 o godz. 9 rano wyznaczono i kuratora dla niej Jana Puchlerskiego z Maniów ustanowiono.

Rzeczą zatem jej jest kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub wybrać sobie innego pełnomocnika.

Krościenko, dnia 19 grudnia 1895.

L. 6936 (951 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pruchniku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Lemla Leidnera, iż na rzecz jego złożył adw. Ruczka w tutejszym depozycie kwotę 400 zł. i że dla tegoż ustanowiono w sprawie tej kuratorem Stanisława Hołuba w Pruchniku.

Wzywa się przeto pomienionego Lemla Leidnera, aby tenże sam osobiście lub przez pełnomocnika swego w Sądzie tutejszym w celu podjęcia tej kwoty zgłosił się, w razie przeciwnym bowiem złe skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Pruchnik. 30 października 1895.

L. 19937 (1102 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Chaima Ellnera, że firma Jos. et Leop Quittner wniosła przeciw niemu pozew de praes. 23 listopada 1895 pto 97 zł. 50 ct. i równocześnie dekretowany do sumarycznego postępowania z terminem na dzien 4 lutego 1896, że dalej kuratorem dla niego ustanowiony został dr. Peiper z zastępstwem dr. Dawida w Przemyślu zamieszkali.

Wzywa się przeto pozwanego, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub też innego pełnomocnika nam przedstawił, ile że w razie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Przemyśl, 7 grudnia 1895.

L. 6993 (1108 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Kazimierza Gacka ze Słonnego, iż Regina Gackowa w imieniu swych małoletnich dzieci: Maryanny Klempkowej, Leona, Bartłomieja, Tomasza i Wojciecha Gacków wniosła przeciw niemu dnia 15 grudnia 1895 l. 6993 skargę o zapłatę kwoty 500 zł. wa. zpn., na którą wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 5 marca 1896 godzinę 8 rano i pozew ustanowionemu dla niego kuratorowi p. Piotrowi Michałkowi c. k. notaryuszowi w Jordanowie doręczono.

Wzywa się zatem pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego zastępcę sądowi wskazał, inaczej bowiem sam sobie złe skutki z zaniedbania tego wynikłe przypisze.

Z c. k. Sądu powiatowego

Jordanów, dnia 15 grudnia 1895.

L. 1254 (1106 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Brzozowski ustanawia w sprawie Tomasza Gazdowicza przeciw Janowi Boczarowi pto 400 zł. z pn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Boczara kuratorem p. adw. dr. Festenburga z Brzozowa, któremu doręcza się pozew de praes. 27 stycznia 1896 l. 1254 z terminem na dzień 10 marca 1896 godz. 9 przed południem.

Wzywa się więc Jana Boczara, aby z ustanowionym kuratorem się porozumiał lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Brzozów, dnia 28 stycznia 1896.

L. 260 (1100 2—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że w myśl § 30 ustawy o reprezentacyi powiatowej, rachunki z przychodów i wydatków za rok 1895, tudzież ułożony preliminarz do budżetu powiatowego na rok 1896, będą wyłożone w biurze Wydziału powiatowego, do przejrzenia przez opodatkowanych, od dnia 15 do 29 lutego 1896 roku.

W Przemyślu, 10 lutego 1896.

Wydział.

Doniesienia prywatne.

BIURO

EQUITABLE

ulica Czarnieckiego l. 4 8

udziela wyjaśnień co do nieprześcignionej przez żadne inne Towarzystwo tontyny zyskowej ubezpieczeń życiowych.

Ogłoszenie licytacyi 1149

na budowę kanału betonowego

Na dniu 2 marca 1896 odbędzie się w Magistracie król. woln. miasta Stanisławowa licytacya w drodze ofert pisemnych na oddanie w przedsiębiorstwo budowy 1528 metrów długiego kanału betonowego z przynależytościami, którego koszta budowy wyniosą około 35.000 zł. Bliższe postanowienia dotyczące budowy tego kanału, plany, kosztorysy etc. wyłożone będą od 20 do 29 lutego r. b. w biurze II. Magistratu stanisławowskiego. O czem się wszystkich PP. Przedsiębiorców w celu wzięcia udziału przy licytacyi zawiadamia.

Magistrat król. woln. miasta

Stanisławowa, dnia 11 lutego 1896.

Verkündigung.

Der Matrikelfürer des Duszinaer Matrikelbezirkes verkündet hiemit dass:

I. Srul Freilich, ledig, mosaischer Religion Schuhmachergehilfe, wohnhaft in Wyzslów daselbst am 15 Dezember 1871 geboren, legitimer Sohn des Chaim Jankel Freilich und Taube Rappaport.

II. Grosz Freide, ledig, mosaischer Religion, Tochter eines Landmannea, wohnhaft und gebürtig zu Tibara (Nagy-Tibara) im Mai 1877 als legitime Tochter des Grosz Selman u. der Ruchel Kleinman, mit einander eine Ehe eingehen wollen.

Es werden all diejenigen, die über irgend ein gesetzliches Hindernis, das sich auf die Verlobten bezieht, oder über einen Umstand, der die freie Einwilligung ausschliesst, Kenntnis haben, aufgefordet, dass sie dies beim unterfertigten Matrikelfürer unmittelbar, oder aber im Wege des Ortsvorstandes, wo die Verkündigung ausgehängt wird, anzeigen mögen.

Diese Verkündigung muss in Nagy-Tibara und Wyszlów verlautbart werden.

Szolyva, am 11 Feber 1896.

Petrusz Janos
Matrikelfürer

L. S.
Duszinaer Matrikel-Bezirk

Kihirdetés. 250

A duszniai anyakönyvi kerület alulirott anyakönyvvezető je kihirdeti, hogy;

1. Srul Freilich ki családi állapotára nézve: nöslen, és a kinek vallása: izraelita állása (foglalkozása): czipész segéd lakóhelye: Wyzlów, születési helye: Wyzlów, születési ideje 1891 évi deczember hó 15 napja saki Freilich Chaim Jankel és Rapaport Taube törvényes.

2. Grósz Freide ki családi állapotára nézve: hajadon, és a kinek vallása: izraelita, állása (foglalkozása): földmives családtagja, lakóhelye: Nagy-Tibara, születési helye: születési ideje: 1877 évi május, s a ki Grósz Zelmannés Kleinmann Ruchel törvényes leánya egymásal hazassagot szandekoznak kötni

Felhivatuak mindazok, a kiknek a nevezett házasulókra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulirott anyakönyvvezetőnél (helyettesnél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési hely községi elöljárósága (illetöleg anyakönyvvezetöje) utján jelentsék be.

Ezt a kihirdetést a következö hely er en kell teljesiteni u. m.: Nagy- Tibaráu és Wyzlówkau.

Kelt Szolyva 1896 évi Február hó 11 napján.

Petrusz Jánosz
anyakönyvvezető.

Obwieszczenie.

Czterdzieste zwyczajne

Zgromadzenie generalne Akcyonaryuszów

c. k. uprzyw. austryackiego

Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu

odbędzie się

we wtorek dnia 31 marca r. b.

o godz. 6 wieczorem w sali uroczystych posiedzeń stowarzyszenia inżynierów i architektów (I. Eschenbachgasse Nr. 9).

Przedmioty rozprawy:

1. Sprawozdanie roczne rady zawiadowczej.
2. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego co do zamknięcia rachunku za rok 1895 i powzięcie uchwały co do tegoż.
3. Powzięcie uchwały co do użycia czystego dochodu z 1895.
4. Ustalenie udziału zakładu do funduszu pensyjnego dla urzędników i sług na następnych 5 lat.
5. Powzięcie uchwały co do wyborów członków do rady zawiadowczej, stosownie do §§. 23 i 24 statutów*).
6. Wybór wydziału rewizyjnego na rok 1896.

Uprawnionych do głosowania panów Akcyonaryuszów (§. 59**) życzących sobie brać udział w „Walnem Zgromadzeniu“ uprasza się niniejszem, by zechcieli akcye swe z kuponami, lub zastępujące miejsce tychże rewersa depozytowe Zakładu złożyć, stosownie do §. 60***) statutów najdalej do 3 marca r. b. jako ostatecznie wyznaczonego statutami terminu a mianowicie:

w **Wiedniu** w likwidaturze akcyi Zakładu (Am Hof, we własnem zabudowaniu) codziennie od 9 do 12 godziny.

w **Bernie, we Lwowie, w Pradze, w Tryeście i w Opawie** w filiach Zakładu.

w **Buda-Peszcie** w ogólnym węgierskim Banku kredytowym.

w **Berlinie** w Dyrekcyi Towarzystwa „Disconto“ lub u S. Bleichrödera lub w Banku dla handlu i industryi.

w **Frankfurcie n. M.** u M. A. Rotschilda i synów.

w **Hamburgu** u L. Behrensa i synów.

w **Paryżu** u braci Rotschildów.

Akcye lub rewersa depozytowe ułożone być winny w arytmetycznym porządku i spisane w konsygnacyach, zaopatrzonych własnoręcznym podpisem nadawcy, które ostatnie podane być winny w Wiedniu w dwóch a poza Wiedniem w trzech okazach.

Jeden okaz konsygnacyi otrzyma deponent po zaopatrzeniu takowej poświadczeniem odbioru, a w swoim czasie po odbytem zgromadzeniu generalnem, wydane zostaną akcye lub rewersa depozytowe tylko za zwrotem tej konsygnacyi.

Zamkkięcie rachunków za rok 1895 wraz ze sprawozdaniem, przesłane zostanie panom akcyonaryuszom uprawnionym do udziału w walnem zgromadzeniu, kilka dni przed temże zgromadzeniem.

Akcyonaryusz życzący sobie oddać swój głos przez innego do głosowania uprawnionego akcyonaryusza, winien dotyczące na imię obranego zastępcy opiewające pełnomocnictwo wystawić na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej i podpisać własnoręcznie.

Panowie akcyonaryusze, którym w ten sposób w drodze pełnomocnictwa głosy powierzone zostały winni według § 62 statutów otrzymane w tym celu karty legitymacyjne (pełnomocnictwa) doręczyć dyrekcyi najpóźniej dzień przed zgromadzeniem generalnem.

W ślad tego uprasza się dotyczących panów, by znajdujące się w ich rękach własne tudzież odstąpione im karty legitymacyjne, oddawać zechcieli w czasie od 19 marca do włącznie 30 marca b. r. w likwidaturze zakładu w powyżej oznaczonych godzinach urzędowych, za co im doręczoną zostanie karta legitymacyjna, wystawiona na całą ilość głosów, które na takowe przypadają.

Konsygnacye uprawnionych do głosowania na walnem zgromadzeniu akcyonaryuszów otrzymać można w tem samem miejscu, począwszy od 19 marca b. r. za okazaniem kart legitymacyjnych.

Wiedeń, dnia 15 lutego 1896.

Z c. k. uprzyw. austryackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu.

---

*) § 23 statutów opiewa: Każdy członek rady zawiadowczej wybierany bywa pominąwszy wyjątkowy wypadek, uzasadniony §. 24 alineą 2 — na czasokres 4 lat. Rok rocznie występuje czwarta część członków rady zawiadowczej, a nadto po upływie czasokresu funkcyj, pozostała na razie reszta członków. Zanim ustanowiony został porządek co do wystąpienia stosownie do czasu urzędowania, rozstrzyga w tym względzie los. Ustępujący są znów wybieralni.

§. 24 alinea 1 statutów opiewa: Walnemu zgromadzeniu przysłuża prawo każdym razem w granicy ustanowionej §. 21 oznaczyć, z ilu członków składać się ma rada zawiadowcza.

**) § 59 statutów opiewa: Każde 25 akcyj udzielają prawo jednego głosu. Kilku posiadaczy mniej niż 25 akcyj ze swego grona może mianować wspólnego pełnomocnika, który brać może udział w walnem zgromadzeniu, jeżeli ilość akcyj, które zastępuje, co najmniej dwadzieścia pięć wynosi.

***) §. 60 statutów opiewa: Uprawniony do głosowania jest zdolny do głosowania akcyonaryusz, który akcye, na których opiera swe głosowanie, przynajmniej cztery tygodnie przed zebraniem się walnego zgromadzenia w zakładzie w Wiedniu, lub w jednej z filij lub też w oznaczonym przy zwołaniu walnego zgromadzenia domu bankowym zdeponował i osobiście lub przez pełnomocnika w zgromadzeniu udział bierze.

(Przedruk nie będzie płacony). 139

W TRUSKAWCU

leczy się z nadzwyczajnym skutkiem: reumatyzm, podagra, otyłość, piasek nerkowy, astmę, ischias, choroby kobiece. 209

Obszerną broszurę o Truskawcu wysyła na żądanie Zarząd. — Pierwszorzędna restauracya p. Józefa Dolińskiego, restauratora hotelu Imperial we Lwowie. — W pierwszym i trzecim sezonie o 30 prc. taniej.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

Kandydat notaryalny uprawniony do zastępstwa poszukuje posady pod F. K. kandydat notaryalny w Sołotwinie koło Stanisławowa w domu Lokera. 257

Kapitału do 20.000 złr. poszukuje rentowne przedsiębiorstwo miejscowe Oferty dokładne pod **A. B. Kapitał** poste restante Lwów. Anonimowych ofert się nie uwzględnia. 207

Ważne dla plantacyi chmielowych. Drut telegraficzny w sztukach długości 200—300 metrów do ogrodzeń plantacyi chmielowych i ogrodów — jak i inne przybory do plantacyi chmielu jak i najlepsze sadzonki prawdziwe zateckie do nabycia u J. O. Seelenfreunda, Lwów pasaż Hausmanna l. 3. 201

Spólnik z udziałem 15000 zł.

potrzebny zaraz celem rozszerzenia wprowadzonego przedsiębiorstwa (firma protokołowana) dla wyrobu patentowanego nowego przyrządu niezbędnego dla domowego użytku. Odbyt na całą Austryę, Węgry i eksport zagranicę zapewniony. Zysk Kapitał pewny. Pośrednictwo wykluczone. Adres: W. F 15000 Biuro dzienników i ogłoszeń Plohna, Lwów.

Japońskie tace na herbaty w wielkim wyborze polecają Hamel i Feigl, Lwów, pasaż Hausmanna 8

Korzystnie do sprzedania

z powodu wyjazdu właścicieli **dwa domy w Lisku** (jeden szwajcarski) z ogrodem, nowe, doskonale w zrąb budowane, urządzone z wykwintem. przynoszące rocznego czynszu 400 zł. (wolne od podatku 11 lat). Wiadomość pod adresem W. Jeleński, inżynier powiatowy w Gródku.

Jedyne nieszkodliwe są tutki wyrobu **S. W. Niemojowskiego** odznaczone medalami, które wszędzie nabyć można. 2

Do wydzierżawienia

pod bardzo korzystnymi warunkami 1) zamek folwarki ¾ mili od Lwowa o przeszło przeszło 1200 morgów, z czego około 250 morgów najlepszej nadpełtwiańskiej łąki i 2) dwa znaczniejsze majątki w powiecie Rohatyńskim. Bliższej wiadomości udzieli kancelarya adwokatów dr. dr. Aleks. i Zyg. Lisiewiczów (Lwów, Kościuszki 16). 132

Bałłabanówka

na wystawie krajowej za najlepszą przez Szanowną Publiczność uznana

czysta, stara żytnia wódka bez cukru i bez anyżu

Najlepszy środek do uniknięcia influency, ponieważ zupełnie zastępuje koniak francuski.

poleca

Handel Karola Bałłabana we Lwowie

Skrzynka pocztowa 5ko zawiera 2 flaszki i uskuteczniam zamówienia z prowincyi, odwrotną pocztą. 185

Uwagi godne.

25 lutego rozpoczyna się wysyłka **win naturalnych,** tak stołowych jakoteż wytrawnych, w cenach umiarkowanych.

Zarazem polecam:

kalafiory, cytryny, pomarańcze, cykaty, rodzenki, migdały, kawę w różnych gatunkach, **śliwki** suszone, **powidła, słonina** gruba, solona, wędzona lub paprykowana, **smalec** świeży, **salami** węgierska wyborowa itp. itp.

Cenniki wysyłam franko.

Upraszam o łaskawe zlecenia i pozostaję z wysokiem poważaniem

Tomasz Gurowicz

Budapeszt, Bastya utcza 20 sz.
(Dom własny) 258

Darlehen

von 500 fl. aufwärts bis zum höchsten Betrage als Personalcredit coulant und discret verschafft Agentur, Budapest, Postfach nr 107. 234

Biuro „Impressa" donosi:

Zupełna wysprzedaż najlepszego bulionu

po znacznie zniżonych cenach,
nr. I. zamiast zł- 6.50 tylko zł. 5.80
nr. II. „ „ 5.50 „ „ 4.80
Dopóki niewielki zapas starczy, adres:
Zarząd dworu Łapszyn, p. Brzeżany. 241

Szprycowanie Matico

PP. GRIMAULT i K°, w Paryżu

Skuteczność niezawodna w leczeniu *rzeżączek* bez utrudzenia żołądka, które zawsze pociąga za sobą użycie kapsułek z kubebą w płynie.

W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach.

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera, Sklepińskiego Beisera i Ehrbara. 109

NOWY WYNALAZEK

PARF^IA IXORA

ED. PINAUD

Mydło ..... à l'IXORA
Essencya dla chustek... à l'IXORA
Woda tualetowa..... à l'IXORA
Pomada ..... à l'IXORA
Olejek..... à l'IXORA
Puder ryżowy..... à l'IXORA
Kosmetyk..... à l'IXORA
37, boulevard de Strasbourg, 37.

Wielki wybór ram do obrazów

WINCENTY KUCZABINSKI

Lwów ul. Kopernika l. 2.

Wydawnictwo książek do nabożeństwa i skład przedmiotów treści religijnej,

poleca

po cenach fabrycznych

Stacye drogi krzyżowej t. j. **14 obrazów** Męki Pańskiej naciągane na płótno w podwójnych ozdobnych ramach z krzyżami u góry w cenie za cały komplet 56 zł., 80 zł., 100 zł., 125 i 140 zł. do 200 zł.

Wypukłorzeźby 14 Stacyi z figurami i tłem, malowanem w kolorach naturalnych (polychromowane) miejscami prawdziwem dukatowem złotem złocone, w ramach w cenie 400 zł., 500 zł. i wyżej.

Obrazy do kościołów artystycznie wykonane w pięknych ozdobnych ramach.

Ołtarzyki procesyjne 204

Druki dla urzędów parafialnych.

WINCENTY KUCZABINSKI Lwów ulica Kopernika l. 2.

Wielki wybór ram do obrazów

Ogłoszenie.

Dyrekcya Towarzystwa kredytowego w Chorostkowie zaprasza swych członków na siódme zwyczajne walne zgromadzenie na dzień 25 lutego 1896 celem załatwienia następującego porządku dziennego:

a) wysłuchanie sprawozdania z czynności za rok 1895, powzięcie uchwały, rozdzielenie zysku i udzielenie absolutoryum Dyrekcyi (§. 49 lit. g stat.)

b) wybór 4 członków rady zawiadowczej (§ 24 stat.)

Dyrekcya Towarz. kredyt. w Chorostkowie stow. zarej. z ogr. 5 krotną poręką.

Chorostków, dnia 12 lutego 1896.

Simon Klahr, Dyrektor — Marcus Messite, zast kontr. 255

Zaproszenie

na pietnaste zwyczajne

Walne Zgromadzenie

członków kasy zaliczkowej „Nadzieja" w Bołszowcach stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, które dnia 5 marca 1896 o godz. 3 popołudniu w kancelaryi tejże kasy się odbędzie.

Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za rok 1895.
2. Sprawozdanie komisyi kontrolującej i udzielenie absolutoryum dyrekcyi.
3. Podział czystego zysku.
4. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1896.
5. Wnioski członków.

Bołszowce, dnia 9 lutego 1896.

Dr. Bazyli Halarewicz, Prezes. — Pantaleon Seginowicz, Sekretarz.

C. k. austryackie koleje państwowe.

L. 284 (1155 1—3)

Rozpisanie budowy.

Na przestrzeni c. k. kolei państwowych Lwów Podwołoczyska będą w celu rozszerzenia stacyi Krasnego i Złoczowa roboty „Nadtorowe„ (Hochbau) w drodze ofertowej oddane

Rozdanie robót nastąpi po cenach ryczałtowych w dwóch oddziałach.

Koszta rozdać się mających robót wynoszą w przybliżeniu.

Oddział I dla stacyi Krasne . . . . . 58.000 zł. w. a.
Oddział II dla stacyi Złoczów . . . . 65.000 zł. w. a.
Razem 123.000 zł. w. a.

Budowa ma się odbyć w ten sposób ażeby wszystkie budynki dnia 1 listopada 1896 roku do użytku bez przeszkody oddanymi być mogły.

Postanowienia dotyczące do wnoszenia ofert, formularze do takowych, cennik, kosztorys sumaryczny, plany projektu, przepisy i załączniki do oferty są do przejrzenia w biurach c. k. Generalnej Dyrekcyi (Wien XV Westbahnhof Fachabtheilung II.) i w c. k. Kierownictwie budowy we Lwowie (ulica Kraszewskiego 21) i mają być takowe przez oferenta podpisane.

Załączniki do ofert z wyjątkiem planów projektu mogą być za opłatą w wyż pomienionych urzędach nabyte.

Dotyczące oferty do których tylko przepisane formularze użyte być mogą, należy wnieść opieczętowane najpóźniej do 28 lutego b. r. do godz. 12 w południe do podpisanej c. k. Generalnej Dyrekcyi.

Otwarcie ofert odbędzie się na tym samym dniu o godz. 2 popołudniu.

Oferta może opiewać na obydwa lub na pojedynczy odział a oferent pozostaje w słowie do dnia 23 marca b. r.

Zastrzega się wyraźnie, iz tylko ci oferenci na uwzględnienie swych ofert liczyć mogą, którzy udowodnią swoje wiadomości techniczne, jakoteż, iż ich stosunki finansowe na przedsiębranie tych robót pozwalają. Kaucya dla oddziału I. wynosi 2900 zł. wa., dla oddziału II. 3100 zł. wa. a dla obydwóch oddziałów 6000 zł. w. a. i ma w razie przyjęcia oferty tworzyć kaucyę kontraktu, która albo w kasie głównej c. k. generalnej Dyrekcyi c. k. kolei państwowych we Wiedniu lub w kasie c. k. Dyrekcyi ruchu kolei państwowych we Lwowie ma być złożoną.

Oferty, których oferenci dotyczących postanowień nie podpisali, lub których złożenie kaucyi na czasie nie nastąpiło, nareszcie oferty takie, które ze strony wnoszących uległy częściowym lub całkowitym zmianom, nie zostaną uwzględnione.

Wiedeń w lutym 1896.

C. k. Generalna Dyrekcya kolei państwowych.
(za przedruk nie płaci się)

Ogłoszenie.

Dnia 2 marca 1896 o godzinie 6 wieczorem odbędzie się zwyczajne

Walne Zgromadzenie

członków stowarzyszenia Kasy handlowej i przemysłowej w Szczercu stow. zarej. z ogr. poręką w domu pod l. 91 w Szczercu na piętrze, na którem wszystkich członków stow. tego niniejszem się zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie członków Dyrekcyi z czynności i rachunków za czas od 14 września 1894 do 31 grudnia 1895.
2. Wniosek Rady nadzorczej do zarządzenia co do zysku i strat.
3. Wniosek Rady nadzorczej o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności roku 1894 i 1895.
4. Wybór 3 członków do rady nadzorczej w miejsce ustąpić się mających, a jednego znów w miejsce zmarłego.

Szczerzec, dnia 14 lutego 1896.

Rada nadzorcza Kasy handlowej i przemysłowej w Szczercu stow. zarej. z ogranicz. poręką.

Abraham Luft, Prezes — Nachim Mischel, Sekretarz 253

Obwieszczenie.

P. T. członków Towarzystwa kredyt. dla handlu i przemysłu w Tyczynie zapraszam na walne zgromadzenie, które się odbędzie d. 1 marca 1896 o godz. 3 po południu w własnym lokalu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności 1895 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum za r. 1895.
2. Wybór jednego Dyrektora.
3. Zmiana statutu (§ 25.)

Tyczyn, dnia 13 lutego 1896. 242

Przewodniczący.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich